

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Capvt Qvartvm. De Potestate Vicarii in re beneficiario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Paris. conf. 10. num. 7. vol. 4. Put. decis. 239. in princ. l. 2.

2. Verumtamen inherendo doctrinæ Fagnani, de qua *quest. proced.* videtur contrarium, nempe id posse Vicarium sine speciali mandato ob eandem rationem; quia nimirum Trident. *cit. c. 6.* utitur termino illo *etiam*. Et id non minus spectat ad jurisdictionem ordinariam Episcopi, & erat de jure communi jam ante concessum Episcopo, ut ipse fatetur Sbroz. *cit. num. 1.* ubi: quod etiam antiqui canones probare ob alios Rectores vel etiam inferiorum Prælatorum defectus, nimirum ut iis ab Episcopo statuantur Vicarii vel Coadjutores. Et certe id magis arduum non est, quam adungere Rectori cooperatorem ob amplitudinem Parochiæ, & parochianorum multitudinem: Pari modo ex generali commissione Vicariatus habere Vicarium facultatem deputandi Vicarios idoneos in parochialibus, à quarum residentia rectores absunt dispensati pro hoc à Papa, modo non agatur de exemptis, tradit Fagn. *in c. quoniam de off. deleg. n. 21.* eò quod hæc Vicariorum in hoc casu deputatio jure ordinario ante Tridentinum spectabat ad Episcopos. *c. cum ex eo §. porrò de elect. in 6.* ac proinde Trident. *seff. 6. c. 2.* ubi id committit Episcopis, utatur istis terminis: etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati.

Quæstio 219. An sine speciali mandato Episcopi Vicarius constituere possit æconomum in beneficio vacante?

Respondeo, negat hoc ipsum Ventrigl. *l. c. n. 13.* citat pro hoc Sbrozium *l. 2. g. 112.* ubi is de hoc nihil. uti nec *g. 112.* Verum videtur probabilius contrarium deduci ex responsione ad quæstiones binas præced. vide me *For. beneficiaris p. 2. g. 682. n. 3.*

Quæstio 220. Num Vicarius possit restituere clausuram monialium, earumque monasteria gubernare, pro ut præcipitur Episcopis, per Tridentinum Seff. 25. de regular. c. 5. & 9.

Respondet affirmativè Fagn. *l. c. n. 26.* ubi: præcipitur Episcopis, ut in monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero, id est, exemptis, Sedis Apostolicæ auctoritate procedant: idemque prius statuerat Bonifac. VIII. *c. periculosos de statu Regular. in 6.* quò fit, ut quò ad non exempta idem jus competat Vicario generali Episcopi; quò vero ad alia non item, nisi ei ab Episcopo specialiter committatur; quia subjiciuntur Episcopo monasteria Sedi Apostolicæ immediate subjecta, quæ prius ei non suberant, jubetur Episcopus simpliciter procedere tanquam delegatus. Unde fit, ut absque speciali commissione hoc jus in Vicarium generalem non transeat.

CAPUT QUARTUM.

De potestate Vicarii in re beneficiaria.

PARAGRAPHUS I.

De potestate Vicarii circa erectionem extinctionem & ablationem beneficiorum.

Quæstio 221. Num Vicarius erigere possit novam dignitatem aut beneficium simplex, seu suam ad hujusmodi erectionem præbere consensum?

1. **R**espondeo primò: Vicarius novam omnino dignitatem erigere nullatenus potest; quia nec id potest Episcopus, sed pertinet ad Papam. Lotter. *de re benef. l. 1. g. 14. n. 43.*

Sbroz. *l. 2. g. 31. n. 1.* citato Abb. *in c. cum accessissent.* de constit. juxta *c. 1. dist. 22.* ubi dicitur: omnes sive Patriarchii cujuslibet apices, sive Metropolitani primatus, aut Episcopatum cathedras, vel Ecclesiarum cujuslibet ordinis dignitates instituit Romana Ecclesia, vide me *fori benef. p. 3. g. 264. num. 2.*

2. Respondeo secundo: sed neque dignitates novas, sed quæ aliquando fuerunt in Ecclesia, & collapsæ sunt, quasque Episcopus rursus instituere potest, Vicarius erigere de novo nequit sine speciali mandato Episcopi. Sbroz. *l. c. num. 2.* ubi postquam dixisset: possunt Canonici creare in sua Ecclesia dignitatem non novam, pro ut Archidiaconatum, Archipresbyteratum, modo interveniat auctoritas Episcopi, & deo pro tali dignitate constituatur, ut *cit. c. accesserunt ubi canonice, & in specie abb. n. 4. Felin. n. 14. Decius. n. 9.* Et *n. 3.* quævisisset: an ad hoc sufficiat auctoritas Vicarii, pro ut affirmativè responderat pro Vicario Episcopi Vincentini post *conf. 99. n. 43.* ratione identitatis, quam habet Vicarius cum Episcopo, subjungit *n. 4.* At

P. Leuven. Vicarius Episc. Tract. 14

quòd Vicarius hujusmodi auctoritatem non possit interponere sine speciali mandato, probat Jo. de Dio *in c. fin. de off. Vicar. in 6.* Federic. *de sen. conf. 261. in princ. Felin. in c. cum accessissent. n. 15.* & Decius. *n. 9.* & contra Vicarium Episcopi Vincentini respondit Jo. Baptist. Ferrer. *conf. 324. n. 4.* & latius *conf. 343. n. 3.* Uti etiam idem iidem ferè verbis sentit Fagn. *inc. non amplius de institutionib. n. 79.* Barbof. *de potest. Episc. allegat. 54. n. 80.* Quin etiam id non posse Vicarium, etsi habeat mandatum cum expressione aliquorum specialium, secutà dein clausulâ generali, tradunt Sbroz. *l. c. n. 9.* & Fagn. *cit. n. 70. in fine.* Ferrer. *conf. 327. num. 7.*

3. Respondeo tertio: sed neque sine speciali mandato erigere potest Vicarius novum beneficium in ecclesia, sive ad hoc præstare consensum suum & auctoritatem. Sbroz. *l. 2. g. 32.* citans Ferrer. *ubi ante.* Fagn. *l. c. n. 80.* Barbof. *l. c. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 188.* ubi: non valet auctoritatem interponere erectioni novi Canonici aut beneficii, à Canonico, sive ab aliis fundari, ut Felin. *in c. cum accessissent. n. 15.* Decius. *n. 9.* Et specialiter etiam quòd erigere nequeat Vicarius, habet ibidem Pax Jord. Rationem ex Jo. And. dat Fagn. quòd sicut Vicarius Episcopi non potest beneficium conferre, nec illo privare, ita nec illud creare.

Quæstio 222. An erigere & constituere possit novas Parochias?

1. **R**espondeo primò: si sermo est de erectione novæ Parochiæ, quæ fit in loco, ubi nulla fuit, aut de facto est Parochia, sive quæ contingit hinc difmembratione vel divisione antiquæ Parochiæ, pariter loquendum erit de erectione Parochiæ ac alterius beneficii; cum Ecclesia parochialis sit verum beneficium, Et de his parochiis loqui videntur Fagn.

nan. l. 1. n. 80. Pax Jord. l. c. juxta c. ad audientiam il primo de Eccles. adific. & c. nemo. vers. veni. de consecrat. dist. 1.

2. Respondeo secundò; si sermo est de erectione novarum parochiarum, quæ contingit cum divisione antiquarum, id ipsum posse Vicariū sine speciali mandato negat Sbroz. l. 2. q. 117. n. 2. & probat ex textu cit. c. nemo. junctā Glossā. Item ex eo, quod per erectionem novarum Parochialium antiquæ Parochiæ dividantur; adeoque sicut Vicarius non potest dividere Ecclesias sive parochias sine speciali mandato Episcopi (ut fuse probat idem Sbroz. l. c. q. 116. n. 3. citatis plurimis) parimodo eas erigere non possit. Verumtamen contrarium, nimirum quod id possit sine speciali mandato Vicarius, tradere videtur Fagn. in c. quoniam. de off. delegat. num. 26. ubi, dum quærit, an Vicarius possit, quæ Episcopo committuntur per Tridentinum Sess. 21. c. 4. (committitur autem ibi illi inter cetera, ut in ijs, intellige, Ecclesiis parochialibus, in quibus ob locorum distantiam sive difficultatem parochiani sine magno incommodo ad percipienda sacramenta, & divina officia audienda accedere non possunt, novas Parochias, etiam in vitiis Rectoribus, juxta formam constitutionis Alex. 3. quæ incipit ad audientiam, constitutere possit) respondet, videre id posse Vicarium propter dictionem illam etiam (quæ utitur Tridentinum dicendo: etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati) quæ, ut dictum, est implicativa jurisdictionis ordinariæ competentis de jure communi, quæ id aliàs quoque poterant Episcopi, juxta cit. c. ad audientiam; ea autem, quæ jurisdictionis ordinariæ sunt, vi generalis commissionis Vicariatus sine speciali mandato transeant in Vicarium. Quod tamen postremum non usque adeò illimitatè loquendo verum videtur; cum plena ad ordinariam Episcopi jurisdictionem spectent, quæ tamen, quia ardua (uti inter ardua numeranda videtur dicta parochiarum erectio) sine speciali Episcopi mandato non transeant in Vicarium. Quod si tamen etiam obstarent derogationes, provisiones, suspensiones, quibus cit. loc. derogat Tridentinum, indubitatum est, talem facultatem non competere Vicario sine speciali subdelegatione; cum jam ad novas parochias erigendas procedere nequiret Episcopus, nisi jure delegato illi per Tridentinum l. c. dum vi dictarum suspensionum, provisionum &c. sublata ei erat facultas hæc competens ei aliàs jure communi. Fagn. cit. n. 26. plura de his infra, ubi an valeat beneficia dismembrare & dividere.

Questio 223. Num sicut Episcopus potest beneficia simplicia, etiam jurispatronatus, transferre, quæ ob inopiam restaurari non possunt, in Ecclesias matrices, vel alias viciniores, vocatis, quorum interest juxta dispositionem Tridentini Sess. 21. c. 7. ita idem possit Vicarius?

Respondeo id Vicarium non posse sine speciali mandato, tenent Sbroz. l. 2. q. 117. num. 3. computans id inter ardua. Barbof. de potest. Episc. alleg. 54. n. 81. citans Lso. Thes. fur. Eccles. p. 2. c. 16. num. 17. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 33. citans Insuper Meroll. Theol. mor. p. 3. disp. 7. c. 6. dub. 21. num. 999. Fagn. in c. non amplius. de institut. num. 85. ubi expressè: Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Ecclesias de loco in locum transferre per Innoc. & Abb. in c. ad hac. de off. Archid. & per DD. in c. sim. de off. Vicar. in 6. Verum in hærendo doctrinæ, quam idem Fagnan. tradit in c. quoniam. de offic. delegati, de qua quæst. præcedens, loquendum hic de hac translatione,

sicut de erectione novarum parochialium; cum Tridentinum non minus cit. loc. utatur dictione illa etiam, quàm Sess. 21. c. 4. & Episcopus non minus de jure communi & ordinaria jurisdictione translationes hujusmodi facere poterat, quàm dictas parochiarum erectiones.

Questio 224. An Vicarius possit aliquem amovere & privare beneficio officio, aut muneris administratione?

Respondeo non posse Vicarium sine speciali mandato destituere aliquem, seu privare beneficio. Sbroz. l. 2. q. 111. num. 7. citans Anchar. conf. 60. num. 1. Gloss. & DD. in c. 1. de Capell. Monachor. in 6. & gloss. Dominic. Franc. & alios. in c. licet. de off. Vicar. in 6. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 13. Barbof. de off. potest. Episc. allegat. 54. n. 79. Card. de Luca d. 77. n. 14. Potrò etiam in commissione amplissima data Vicario ab Episcopo, in qua dictum fuit, ut omnia possit, quæ ipse Episcopus, adhuc non venit potestas destituendi beneficiatos, juxta Paris. de Resign. l. 7. q. 24. num. 10. Sic jam etiam non poterit Vicarius cognoscere de institutione facta per Episcopum, & ad petitionem patroni removere institutum per Episcopum. Sbroz. l. 2. q. 112. num. 2. citans Lapum in c. licet. de off. Vicar. in 6. Anchar. ibidem num. 2. Gemin. num. 6. Franc. col. 3. Calder. conf. 2. tit. de off. Vicar. Bertach. de Episc. p. 6. l. 4. q. 29. num. 19. Rebuff. in pr. tit. forma Vicar. nu. 156. Cuch. instit. jur. can. de Vicar. Episc. num. 89. & 110. contra Jo. And. & alios. Nec obstat primò, quòd agatur civiliter petendo declarari, præsentatum jus nullum habere. Nam ut Sbroz. l. c. n. 7. citans Anchar. Franc. Gemin. ubi ante, id non militat in præsentatis institutis ab Episcopo, sed in ijs, qui fuerunt instituti ab inferioribus Episcopo. Neque obstat secundò, quòd Vicarius cognoscere possit causas matrimonii carnalis non solum ex eo, quòd secundum Sbrozium cit. num. 6. in fine cognitionem quoque causarum matrimonialium non habeat sine speciali mandato Episcopi; sed etiam ex eo, quòd cognitio illa de institutis ab Episcopo, seu quasi ab eo copulatis Ecclesiæ seu beneficio, videatur esse ex magis arduis, quam cognitio causarum matrimoniorum carnalium. Quòd etiam facit, quòd loco ampliationis addit Sbroz. n. 7. nimirum, quòd adhuc Vicarius nequeat cognoscere de institutione facta ab Episcopo in ordine ad removendum institutum, etiam si in mandato seu commissione Vicariatus exprimerentur aliqua exigentia speciale mandatum, secunda clausula generali; citatis pro hoc Gemin. Franc. Lap. ubi ante.

2. Respondeo secundò: etiam non potest amovere aliquem ab officio vel administratione. Ventrigl. Barbof. loci cit.

3. Respondeo tertio: neque ex generali mandato potest beneficiatos privare exercitio sui muneris, & alios illis subrogare. Et sic, si ob imperitiam vel ob depravatos mores Rectoris constituendus esset Vicarius, id generalis Vicarius non poterit ex generali mandato. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 4. citans Covar. l. 3. Var. c. 20. n. 7. Barbof. de potest. Episc. allegat. 54. n. 73. ubi is: quòd Coadjutores Vicarios imperitis Rectoribus Ecclesiarum secundum formam Tridentini Sess. 21. c. 6. Sine speciali concessione non licet Vicario deputare &c. ubi notandum, aliud esse deputare talibus coadjutores seu Vicarios, qui coadjuvent, aliud omnino removere Rectores ab exercitio sui muneris.

Questio

Quaestio 225. Num Vicarius sine speciali mandato possit supprimere Beneficium.

Respondeo negativè. Sbroz. l. 2. n. 117. n. 5. Fagn. in c. non amplius. de Institut. n. 74. & 86. citantes Rotam apud Put. decis. 53. l. 3. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160.

Quaestio 226. An Vicarius possit uniones Beneficiorum revocare.

Respondeo quemadmodum Vicarius sine speciali mandato uniones facere non potest, sic nec uniones factas revocare potest sine tali speciali mandato; eisdem enim natura est distractus, cujus est contractus, eademque solemnitas (adde & auctoritas, quae requiritur in construendo, requiritur etiam in destruendo. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. citans Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160. Sbroz. l. 2. q. 116. n. 3. contra Gabr. conf. 200. Estque talis dissolutio species aliqua alienationis. Sbroz. l. c. n. 6. Adeoque requirit speciale mandatum. Quamvis autem videri possit Vicarius habens speciale mandatum ad faciendas uniones, habere hoc ipso etiam potestatem dissolvendi uniones saltem à se factas; Cum per eandem causas, per quas res nascitur, per eandem etiam destruitur; contrarium tamen videtur verum, argumento illius quod licet habeat ab Episcopo specialiter potestatem conferendi Beneficia, non habeat hoc ipso quoque facultatem desituendi beneficiatos.

Quaestio 227. An Vicarius possit disincumbere Beneficia.

Respondeo negativè, Pax Jord. l. c. vide dicta supra, ubi de dividendis à Vicario Parochiis.

PARAGRAPHUS II.

De potestate Vicarii circa Juspatronatus praesentationem, institutionem, confirmationem, electionem.

Quaestio 228. An Vicarius Generalis Episcopi sine speciali ejusdem consensu reservare possit Juspatronatus seu reservationem illius in constructione Ecclesiae, fundatione & dotatione illius autorizare possit consensu suo.

Respondeo negativè. Lotter. de re benef. l. 2. q. 7. n. 3. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 2. n. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 75. citans Calder. conf. 3. de off. Vicar. Ferret. conf. 327. 343. & 344. Zerol. in pr. p. l. v. Vicarius §. 11. & 13. & c. Barbol. de potest. Episc. allegat. 54. n. 74. citatis Viviano in pr. jurispat. p. 1. l. 1. c. 1. n. 24. Gratian. discept. for. 303. n. 12. Rotam in Neptina juris. 23. mart. 1611. Item Carol. de Luca ad Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 6. Sbroz. l. 1. q. 31. n. 4. citatis plurimis. Card. de Luca. d. 55. de jurep. n. 5. ubi, postquam dixisset: affirmativam (nempe sufficere consensum Vicarii ad erectionem illam primam jurispat.) suadet illa ratio non incongrua, quod id non est alienare, sed acquirere, atque rem utilem pro Ecclesia facere, ut sentire visa est Rotam in Auximana juris. 12. Jun. 1615. & in Clausin. juris. 4. Jul. 1636. subjungit: Verum negativa est verior, magisque re-

cepta, & c. contrarium sentientibus Port. conf. 99. n. 43. Apud Sbroz. item Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. n. 75. & 391. Et ratio est, quod sicut conferre & instituere nequit beneficia, ita etiam in eorum erectione imponere nequit illis dictam servitutem. Castrop. Lotter. l. cit. 2. Ampliatur responsio, quod ne quidem id possit Vicarius Episcopo absente à civitate vel Diocesi; ed quod absentia Episcopi non ampliatur facultatem Vicarii, nisi in casibus in jure expressis. Sbroz. l. c. n. 6. ex Ferret. conf. 327. n. 6. Idem tenuisse Rotam in illa Neptina testatur Barbol. l. c. & tenet expressè Tond. qq. benefic. p. 2. c. 4. §. 9. n. 19. ubi: non tamen etiam in remotis & extramontes existente Episcopo, potest donationem jurispatronatus aut ejus erectionem in favorem laici autorizare Vicarius citat Ferret. conf. 327. l. 2. quamvis Sbroz. l. c. n. 7. tenere videatur contrarium, hoc nixus fundamento, quod tradidit l. 2. q. 30. à n. 13. quod niimirum in absentia Episcopi consensum Episcopi requisitum supplere queat Vicarius. E contra restringit responsionem Carol. de Luca. l. c. ita, ut id non possit Vicarius sine speciali mandato Episcopi, nisi ubi adesset observantia perpetui temporis in contrarium.

3. Porro Vicarium praesumi habuisse sufficientem facultatem (intellige ex speciali concessione Episcopi) praestandi assensum erectioni jurispatronatus, etiam minore ipatio 30. Annorum, censuisset Rotam decis. 702. n. 1. recent. impressa apud Farinac. restatur Barbol. l. c. Sic quoque ait Cardina. de Luca. l. c. n. 6. quod facilius isto casu (intellige primae erectionis jurispatronatus, quam in altero donationis vel alterius alienationis jurispatronatus ista facultas praesumptivè seu adminiculativè admittatur, ut occasione praesumptae probationis resultantis advertitur; potissimum verò circa praesumptionem resultantem à facultatis concessione circa collationem Beneficiorum, sive ab Episcopi absentia cum longa distantia. Ratio autem differentiae inter istum consensum praestandum novae fundationi, & alterum praestandum alienationi jurispatronatus, quod isto secundo casu mora non ita causare possit irreparabile praedictum sicut potest in primo; quia scilicet habens bonum propositum fundandi Ecclesiam vel Beneficium potest interim mori vel penitere; ideoque facilius in Vicario absente praesertim Episcopo ista facultas admittenda est. Cardin. de Luca cit. d. 55. n. 6. eadem ferè habens d. 56. n. 8. ubi: in casu fortiori consensu praestandi novae erectioni aliquam peculiarem rationem habenti, ut in Vicario absente Episcopo talis potestas admittenda, vel de facili praesumenda sit, quia periculum in mora subesse potest, & c.

Quaestio 229. Num igitur parimodo sine speciali mandato Vicarius consensu suo autorizare nequeat donationem jurispatronatus.

Respondeo affirmativè. Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 1. Corrad. in prax. benef. l. 4. c. 5. n. 15. Garc. l. c. n. 77. Barbol. l. c. n. 75. citans Zerol. in pr. Episc. V. Vicarius. §. 11. & 11. Rebuff. in pr. tit. forma Vicar. n. 184. Riccium in prax. aurea resolut. 469. Ferret. conf. 344. n. 1. vol. 2. Ugolin. & alios. Tondut. l. c. Card. de Luca de jurep. d. 28. n. 13. citans pro hoc Cavaler. decis. 638. n. 3. Rotam decis. 576. n. 1. p. 1. recent. decis. 224. n. 10. part. 8. decis. 430. n. 3. & 4. p. 9.

2. Ampliatur idipsum, ut id nequeat Vicarius in casu absentiae Episcopi. Tondut. l. c. Barbol. cit. n. 75. citans Ferret. conf. 347. n. 17. Corrad. l. c. Card.

de Luc. l. c. n. 14. ubi : ad tertium absentia (sive in casu absentia Episcopi) dicebam regulam esse in contrarium, quod absentia Episcopi non ampliat facultatem Vicarii, ut Rota decis. 377. n. 5. p. 2. recent. Ampliatur secundo; ut non valeat consuetudo in contrarium, nisi sit quadragenaria vel immemorialis; quia talis consuetudo in omnem eventum est contra jus. Corrad. Barbof. l. cit. citante Barbofa pro hoc Ferrer. conf. 345. n. 5. & seq. Rotam decis. 576. p. 1. recent. n. 1. Ampliatur tertio, ut non praesumatur tale mandatum speciale ad hoc concessum Vicario ab Episcopo, etiam ex lapsu longi temporis, nisi sit enunciatum. Corrad. Barbof. loc. cit. Barbofa citante pro hoc Rotam in Lucaria jurispr. 30. Jan. 1614. coram Manzanedo. Ampliatur quarto; ut non possit id ipsum adhuc Vicarius, etiam si haberet suas literas patentes cum clausula generali, nempe: *nec non omnia & quaecunque alia gerendi & exercendi, quae idemmet Episcopus facere posset, si personaliter interesset*: Card. de Luca cit. n. 14. Corrad. loc. cit. ex Anton. de Marin. quotidianar. resolut. resol. 230. n. 8. Ampliatur quinto; etiam si in literis Vicarii contineretur facultas collationis Beneficiorum tam simplicium quam curatorum; nam etsi videretur hinc bene fieri argumentatio a facultate conferendi ad facultatem auctorizandi donationem jurispatronatus, dum ista sit quid majus hac; adeoque Episcopus, qui dedit plus, censendus sit dedisse & minus; minus tamen recte sic concluditur ob rationis diversitatem; tum quia Ecclesiae vacantes non debent pati praedictum diuturnae vacationis; tum etiam ob periculum devolutionis ob collationem non factam in tempore, & in tantum collatio videtur actus necessarius, dum interim donatio jurispatronatus sit actus voluntarius. Ita ferè Card. de Luca. cit. n. 14.

Questio 230. Num Vicario in institutione dicenti de jure patronatus in praedictum Episcopi credatur.

Respondet negativè Sbroz. l. 2. q. 117. citato Mascard. de probat. concl. 956. n. 28.

Questio 231. An, dum presentatio spectat ad Episcopum, Vicarius sine speciali mandato loco illius possit presentare?

1. **R**espondeo negativè. Ventrigl. loc. cit. n. 14. Barbof. de Potest. Episc. allegat. 54. n. 82. citans Paul. de Citadin. de jurepat. p. 6. q. 41. & seq. Roch. de curte tract. eod. v. honorificum. q. 5. Lambertin. tract. eod. p. 3. l. 2. a. 5. q. 1. n. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 82. Sbroz. l. 2. q. 10. n. 2. contra Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 15. presentatio enim dici potest donatio. Sbroz. l. c. n. 3. ex Abb. in c. fin. de concess. praebend. n. 5. & ideo eget speciali mandato. Et ut Sbroz. ibidem. n. 4. Procurator sine speciali mandato Domini non potest donare. L. procurator. l. mandato ff. de procur. & l. procuratorum. Codic. eod.

2. Ampliatur responsio, ita ut etiam si haberet facultatem conferendi, adhuc nequireret presentate, etsi presentare quid minus sit quam conferre; cum aliud sit conferre, aliud presentare, & dare mandatum ad conferendum non sit ad presentandum. Garc. l. c. n. 83. nisi tamen, ut subjungit Garc. esset adjecta clausula generalis.

Questio 232. An Vicarius habens speciale mandatum ad presentandum possit presentare seipsum.

Respondet negativè Sbroz. cit. q. 110. n. 5. citans 6. per nostrum de jurepat. Pavin. de potest. capit. Sed.

pac. p. 2. q. 5. in fine, ubi id ipsum ampliat; ut neque substitutus presentare possit substituentem. Valet enim hic ratio, quae alias dari solet, cur Procurator (qualis etiam respectu sui Episcopi dicitur Vicarius) constitutus a patrono ad presentandum presentare nequeat seipsum; quia nimirum Beneficium a propria cujusque voluntate originem habere nequit; cum alias esset locus ambitioni, ut Gonzal. ad regul. 8. cancell. gl. 2. n. 27. Castropal. l. c. p. 2. n. 2.

Questio 233. An Vicarius habens speciale mandatum ab Episcopo ad presentandum possit presentare illum ipsum Episcopum suum?

Respondeo negativè, etiam dum Episcopus Beneficii illius aut dignitatis, ad quae presentatur, capax esset. Habet enim hic locum, quod dixi in Foro Benef. p. 2. q. 164. nempe non posse patronum per alium a se delegatum, sive cui pro ea vice potestatem presentandi commisit, presentari. Et sic procuratorem constitutum a patrono ad presentandum non posse virtute dicti mandati presentare suum patronum, ut Pith. ad tit. de jurep. n. 91. Corrad. in pr. Benef. l. 4. c. 2. n. 17. Castropal. cit. p. 7. n. 3. Paris. de resignat. l. 9. q. 17. n. 113. contra Riccium p. r. for. Eccles. decis. 197. n. 216. apud Corrad. Ratio responsionis est; quia sic Episcopus patronus saltem virtualiter presentaret seipsum. Castropal. loc. cit. cum delegatus & procurator quidquid agit qua talis, non suo sed sui principalis nomine agit, cujus vices gerit. Pith. loc. cit. adeoque idem esset, ac si presentatio facta ab ipso Episcopo Patrono, qui hac ratione ambitionis notam nonevitat. Corrad. l. c. Corrad. l. c. n. 18.

Questio 234. An Vicarius sine speciali mandato instituere possit presentatos a patronis?

1. **R**espondeo affirmativè. (vide me ipsum Foro benef. p. 2. q. 171.) Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 14. citans Paris. de resignat. l. 7. q. 14. n. 29. Cardin. de Luca de jurepat. d. 64. n. 33. Tondut. qq. Benef. p. 1. c. 118. n. 35. Sbroz. l. 2. q. 111. n. 13. citans n. 1. pro hac sententia ingentem turmam authorum. contra Cardin. in clem. 2. de jurep. q. 2. Imol. ibidem circa finem. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 126. & alios quos citat. n. 3. quin & quod teneatur de necessitate instituere Vicarius, ex Ferrer. conf. 344. n. 2. tradit cit. n. 3. Probatur responsio ex textu c. ex frequentibus. de institut. ubi dicitur, posse clericos institui ab Officialibus Episcopi, qui hoc de jure possunt. Neque dicas, ex hoc contextu potius evinci contrarium; eò quòd, dum dicitur: *Officiales, qui hoc de jure possunt*: intelligantur non omnes Officiales seu Vicarii Episcoporum, sed ii solum, quibus id a jure permillum est, nulli autem Officiali id permillum sit a jure, nisi qui habet speciale ad hoc mandatum Episcopi. Nam ille intellectus dicti textus, ut ait Sbroz. cit. n. 13. ex Abb. in cit. c. ex frequentibus. n. 8. cavillosus est. Nam esto, restringatur illa potestas instituendi ad solos Officiales Episcoporum, qui id de jure possunt, sive quibus id de jure permillum; malè tamen restringeretur ad illos, qui id possunt de speciali mandato Episcopi, sive malè dicitur, illos solos id posse, sive illis solis id a jure permillum, qui ad hoc specialem commissionem habent. Et perperam intelligi dicto modo hunc textum ex eo patet, quòd, cum plures sint Vicariorum Episcopi species, relativum illud qui potius restringit ad Officiales seu Vicarios Episcopi generales [qui soli id de jure possunt] ad

exclusionem Vicariorum foraneorum Episcopi; cum Generales illi Vicarii jurisdictionem ordinariam, & idem tribunal cum Episcopo habeant, & instituerent in Beneficio ad jurisdictionem Episcopalem spectat. *c. conquerente. de off. ordinar. & ibi Abb. n. 2. Speculat. tit. de jurisdic. omn. Judic. n. 30. & alii apud Sbroz. cit. n. 13. in fine.*

2. Sed neque responsioni nostræ obstat Tridentinum, dum *sess. 14. c. 13.* disponit, quod non liceat patrono quoquo modo præsentare aliquem ad Beneficia sui juris patronatus, nisi Episcopo loci ordinario, ad quem institutio ipsius Beneficii pertinet; nam malè ex eo, quod Episcopo competat instituire, inferitur, id non competere quoque ejus Vicario; cum plura quoque alia, etiam vi ipsius Tridentini, competant, & in eo competere dicantur Episcopis, absque eo quod mentio fiat Vicariorum Episcopi, sive absque eo quod eadem expressè dicantur competere quoque Vicariis. Et Tridentinum volens Vicarium Episcopi excludere, uti solet hujusmodi verbis: *Episcopis tantum, non eorum Vicariis sit permissum*: ut *sess. 24. c. 6.* unde jam *cit. c. 13.* prohibetur aliis quam Episcopis instituendi facultas ratione ordinariæ jurisdictionis, quæ residet in Episcopo, quæ ratio militat etiam in ejus Vicario, qui quoque Ordinarius est. *Sbroz. l. c. num. 16.*

3. Ampliat responsionem Sbroz. n. 19. ut etiam Vicarium possit recipere & admittere resignationem simplicem in ejus manibus factam alicujus Beneficii, spectantis ad Episcopi institutionem vel collationem, tanquam ipsius institutionis præambulam. Verùm de hoc melius statuetur ex dicendis paulò infra, ubi quid possit Vicarius circa recipiendas resignationes.

Questio 235. Num Vicarius instituere possit extra Diæcesim?

1. **R**espondeo quemadmodum Episcopus ipse extra suam Diæcesim instituere potest, contradicere non comparere, sive ubi institutio facienda non est in judicio contradictorio, ita etiam id poterit ejus Vicarius generalis, quin & alii inferiores, ad quos spectat instituere. Ego *Fori Benef. p. 2. q. 183.* & de Vicario nominatim *Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 17. Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 138. juncto n. 142. Sbroz. l. 2. q. 113. n. 4. citans Gemin. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. Boërium, Rotam, &c.* Est enim talis institutio actus voluntarius & extrajudicialis. *Garc. Castropal. lit. cit. Corrad. pr. benef. l. 4. c. 2. n. 84. citans Franc. in c. fin. de elect. n. 9. Gonz. ad Reg. 8. Cancell. gl. 62. n. 9. &c.* qui exerceri potest extra territorium proprium AA. iidem. Contrarium tamen apud Sbrozium *l. c. n. 3.* sentiunt *Franc. in c. in generali. de off. Vicar. in 6. Abb. in c. novit. de off. Legat. n. 5. Roch. de jurep. & alii moti per textum c. statutum. in fine de prab. Nituntur Baldus & alii hac ratione: quod licet jurisdictiono voluntaria possit exerceri extra Provinciam ab Ordinario, ut *Bald. l. c. n. 1. Jason. in l. fin. de jurisd. omn. Judic. n. 7. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. n. 19. &c.* apud Sbroz. *l. c. n. 1.* commissio tamen ab inferiore à Principe facta nunquam exerceri possit extra territorium committentis. *Bald. l. c. Bartol. in l. cunctos populos. Cod. de sum. Trinit.* Verùm hæc ratio, ut bene Sbroz. *n. 6.* hic locum non habet; cum loquamur hic non de commillario, qui non est Ordinarius, sed de Ordinario, qualis est Vicarius.*

2. Quod si tamen ad institutionem procederetur

cum causæ cognitione & discussione, intellige judiciali, contradicere apparente, non potest fieri extra Diæcesim seu territorium nec causæ cognitio, seu processus, nec institutio, si fit in sententia sine consensu Judicis loci, & partibus non contradicentibus. Quamvis latâ sententia intra territorium de instituendo institutio ipsa fieri possit extra territorium; quia jam est actus extrajudicialis & voluntariæ jurisdictionis. *Garc. loc. cit. citans Lambert. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. & 3. Sanch. de matrim. l. 3. d. 8. n. 6.*

Questio 236. An Vicarius possit uni ex æqualibus presentatis gratificari?

Respondeo posse Vicarium sine speciali mandato ex sola generali facultate non solum instituere, sed & gratificari in casu gratificationis, modò alias Vicarius habeat mandatum generale non limitatum (potest siquidem expressè aliqua excipere Episcopus in generali commissione Vicariatus, quæ aliàs cum generali illa commissione transeunt in Vicariu. *Sbroz. l. 2. c. 112. n. 5. & 6. juxta dicta à nobis supra*) *Sbroz. in addit. ad q. 111. l. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 88. citans ac recitans decis. Rotæ in Calagurit. Beneficii de Haro. 17. Octob. 1520.* Rationem dat Ventrigl. quod gratificatio illa non sit mera gratia; cum uni ex presentatis teneatur Ordinarius gratificari; quia tenetur unum ex iis instituere. Porro quando locum habeat gratificatio illa, & qualiter in ea procedendum, vide fusè apud me *For. Benef. p. 2. q. 193.*

Questio 237. Insinuatio precum Cesarcarum an & qualiter fieri possit Vicario in casu, quo Episcopus esset collator Beneficii, in ordine ad quod diriguntur preces.

Respondeo in eo casu absente Episcopo insinuatio precum fieri potest ejus Vicario. *Pirhing. ad tit. de prebend. n. 378. Chok. ad preces primarias. pag. 73.* etiam fieri Vicario possit dicta insinuatio, etsi is non esset in Diæcesi; cum quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, possint exerceri extra territorium. *Chokier cit. n. 73.* Quin & si postmodum Episcopus conferat alteri, ejus collatio non valeat, etsi dicat, se ignorasse insinuationem factam suo Vicario. *Chok. l. c. citans Rebuff. de nominat. q. 14. n. 60.* Quod si etiam Episcopo negligente aut recisante precistæ conferre, hic recurrat ad ejus Vicarium, qui ignarus collationis factæ ab Episcopo alicui, idem Beneficium conferat precistæ, & tertius quoque interim illud idem Beneficium impetrat à Papa, præferendam à Vicario isto factam collationem, si contulit ut executor Apostolicus, vigore precum, asserit *Chok. pag. 72.* eò quod licet Vicarius non possit expedire illa, quæ sunt meræ gratiæ, potest tamen expedire, quæ sunt justitiæ & necessitatis, & sic supplere moram Episcopi.

Questio 238. An Vicarius possit sine speciali mandato confirmare electos?

1. **R**espondet affirmativè *Garc. p. 5. c. 8. n. 84.* ubi: *cum ea, que sunt justitiæ & necessitatis, expedit Vicarius, poterit confirmare electos & instituere presentatos.* *Laym. in c. cum in generali. de off. Vic. in 6. n. 8. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 150. Sbroz. l. 2. q. 70. d. n. 3.* (loquitur autem expressè de confirmatione Abbatum, Priorum, &c. non exemptorum, quin & Episcoporum respectu Vicarii Archi-Episcopi) *cit. atque pro hoc Glos. in c. fin. de off. Vicarii in 6. v. non possunt.* Et *ibidem Jo. And. & Anchar. in ult. q. Gemin.*

Gemin. n. 8. *Selvam tract. de Beneficiis. p. 2. q. 14. n. 7.* **Federic. de Senis tract. de permut. Benef. q. 26.** **Milis in reperit. v. Vicarius Episc. & alios.** Ratio autem, quã niti illos AA ait; nempe quòd aliud sit conferre, aliud confirmare, si plus non addatur, nullius est momenti; neque fat efficax, quam ipse de suo adducit, nempe quòd confirmare sit de lege jurisdictionis, ut **Calderin. conf. 200. de elect. Pavin. de potest. Capit. fed. Vac. p. 2. q. 2. n. 2.** **Federic. de Sen. loc. cit. Milis loc. cit. Verf. jurisdictionis effectus.** & alii, quos citat. **Sbroz. loc. cit. n. 5.** quæ autem sunt de lege jurisdictionis, transeunt in Vicarium. Retringit tamen valde **Sbroz.** hanc suam doctrinam n. 8, ut procedat, ubi Vicarius haberet plenum mandatum cum expressione aliquot specialium & clausula: quòd omnia facere posset, quæ Episcopus, etiamsi mandatum speciale exigant.

2. E Contra istiusmodi confirmationes requirere speciale mandatum docent **Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 33.** **Cuchus. instit. jur. can. de Vicario Episc. n. 120.** **Calder. conf. 1.** & alii citati à **Sbrozio l. c. n. 2.** cum quibus sentit **Azor. Instit. mor. p. 2. l. 3. c. 46. q. 1.** ubi, postquam dixisset, solere Episcopos, dum assumunt Vicarium generalem, concedere ei potestatem confirmandi Abbates, Priores, similesque non exemptos, addit in fine §. confirmationes: hæc tamen potestas in generali mandato non continetur, quare specialiter committitur.

Questio 239. An Vicarius extra Diocesim constitutus possit confirmare electos.

Respondeo de hoc pariformiter ac de institutione loquendum. Sic confirmationem fieri posse extra Diocesim, si fieret sine iudicio contradictorio ex sola informatione superioris de electo; secus, si in contradictorio, tradit **Sbroz. l. 2. q. 70. n. 7.** citatis pluribus. Idem dicit **Garc. p. 5. c. 8. n. 142.** ubi: *melius ac distinctius dicendum est cum Lambert. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6.* quòd si ad institutionem vel confirmationem proceditur judicialiter, & cum causa, cognitione seu instante contradictore curia seu fiscali (adde vel aliis in forma iudicii per assignationem auditorii seu stratorum, ut solet fieri) non potest fieri extra territorium nec cause cognitione seu processu, nec institutio vel confirmatio, si sit in sententia, &c. sequentia vide *quest. ante hanc 4. n. 2.* Loquitur autem **Garc. loc. cit.** ut patet ex n. 138. n. 6. expressè tam de Vicario quam Episcopo confirman- te.

PARAGRAPHUS III.

De potestate Vicarii circa collationem & resignationem Beneficiorum.

Questio 240. An Vicarius sine speciali mandato conferre possit Beneficia spectantia ad collationem Episcopi.

1. **R**espondeo negativè **Parif. de resignat. l. 9. q. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 118. n. 5.** **Pirh. ad tit. 7. n. 32. de off. Vicar. n. 49.** **Garc. p. 5. c. 8. n. 80.** **Selv. de benef. p. 2. c. 14.** **Ventrigl. Tom. 2. annor. 14. §. 1. n. 8.** **Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. n. 2.** **Sbroz. l. 2. q. 71.** citans quam plurimos juxta *c. finale. de off. vicar. in 6.* Ratio est, quòd quæ meræ sunt gratiæ, Vicarius expedire nequit sine speciali mandato; collatio autem Beneficiorum, cum sit quædam donatio, *c. relatum. de præb. c. post electionem. de concess. præb.* est quid meræ gratiæ, **Garc. loc. n. 81.**

2. Ampliatur responsio primò: ut, etiamsi Vicarius haberet generalissimam commissionem, etiam cum clausula, ut possit omnia facere, quæ potest Episcopus, adhuc nequeat conferre Beneficia. **Ventrigl. loc. cit.** citatis **Anton. de Butrio conf. 9. Col. 2. 3. 4.** **Pavin. de potest. capit. fed. vac. q. 10.** **Decio. conf. 128. col. 1.** uti hoc firmat ex eo, quòd is, cui concessa etiam libera bonorum administratio, non valeat adhuc donare, *l. contra jus. ff. de pællis. l. filiusfamil. ff. de donat. Garc. cit. n. 81.*

3. Ampliatur secundò: ut adhuc conferre nequeat, etiamsi haberet potestatem eligendi, præsentandi cum clausula; & alia majora faciendi. **Pax-Jord. l. 12. tit. 1. n. 165.** **Sbroz. l. c. n. 17.** **citans Parif. conf. 41. vol. 4.** **Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 51. & seq.** **Bertraud. conf. 133. col. 1. l. 2.** **Gemin. in c. cum illis. de præb. in 6. &c.** Per citatum hunc textum, ubi dicitur; quòd unus specialis modus alterum non comprehendat.

4. Ampliatur tertio: ut ne quidem Vicarii Episcoporum constituti à Papa conferre possint sine mandato Episcopi, nisi fortè haberent mandatum ad hoc speciale ab ipso Papa. **Sbroz. l. c. n. 25.**

5. Ampliatur quarto: ut etiam Vicarius constitutus in Urbe id nequeat sine speciali Papæ mandato, **Garc. l. c. n. 182.** citans **Pavin. ubi ante. n. 19.** **Rebuff. in pr. l. c. n. 16.** **Gambar. de off. Legat. l. 3. n. 708.** contra **Coral. p. 2. c. 1. n. 17.** idque ut **Garc. n. 183.** & **Sbroz. l. c. n. 4. juncto n. 7.** citatis pluribus. Etiam si dictus Vicarius esset Cardinalis, citat pro hoc **Garcias Rebuffum ubi ante. n. 64. & 70.** **Gambar. l. c. Bald. in l. aliquando. ff. de off. proconsul.** Aliud tamen dicendum de Cardinale Legato Urbis, qui Papæ ab urbe absente conferre potest Beneficia consistentia intra limites Legationis, etiam Urbis, nisi obstat reservatio. Atque ita aliud est in Cardinale Legato Urbis, quàm in Cardinale Urbis Vicario. **Sbroz. l. c. n. 7.** **Garc. n. 186.** citans **Gamb. Rebuff. Bald. ubi ante.**

6. Ampliatur quinto: ut etiam Beneficia devoluta ad Episcopum, quæ aliàs sede vacante per capitulum conferri possent, nequeat conferre Vicarius Episcopi sine speciali mandato. **Pax-Jord. l. c. n. 162.** **Sbroz. l. c. n. 15.** citans **Milis in reperit. v. Vicarius.**

7. Ampliatur sexto: Ut, etiamsi haberet potestatem recipiendi resignationes factas simpliciter, vel etiam permutationis gratiã, ut adhuc non possit sine speciali mandato resignata conferre. **Sbroz. n. 9. juncto n. 13.** de quo tamen, in quantum tangit collationem Beneficiorum resignatorum permutationis gratiã, videbimus paulò infra.

8. Quòd si tamen concessa Vicario potestas providendi Beneficia, poterit quoque ea conferre; quia verbum providere est latum, comprehenditque institutionem, confirmationem, &c. **Sbroz. l. c. n. 27. & 28.** citans **Rebuff. ubi ante n. 50.**

Questio 241. An Vicarius sine speciali mandato consentire possit collationi faciendæ per alterum.

Respondeo dum ad Episcopum spectet consentire collationi faciendæ per alterum VG. per capitulum, Vicarius sine speciali mandato Episcopi consensum hunc loco Episcopi præstare nequit, **Barbol. de potest. Episc. allegat. 54. n. 61.** **Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 3.** citans **Gratian. discip. for. c. 303. n. 1.** **Rebuff. in pr. de Vicar. Episc. n. 9.** **Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 3.** **Pax-Jord. l. c. n. 166.** **Sbroz. cit. q. 71.**

n. 19. citatis plurimis. Quia qui donare non potest, nec donanti valet consentire. *l. creditor. c. de donat. inter vir & uxor. l. cum quis. ff. de reg. jur. & qui consentit donanti rem ipsam donare videtur. l. que dotis. ff. solut. matrim. ubi Bald. col. 3. l. si liqueat. ubi Bald. not. 20. c. de inoffic. donat.* (quos textus citat Sbroz. *loc. cit. n. 20.* & ex eo Pax-Jord. & Azor. *loc. cit.*) ergo pari modo consentiens collationi conferre videtur, quod nequit Vicarius sine speciali commissione. Sbroz. Pax-Jord. *loc. cit.* Extenditurque responsionem Sbroz. *loc. cit. n. 22.* & ex eo verbotenus Pax-Jord. *l. c. n. 168.* ut procedat Episcopo etiam absente, pro quo citat Federic. *conf. 264. n. 1. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de vicar. Episc. n. 16. Selv. tract. de benef. p. 2. q. 14. n. 10. Cuch. insit. jur. can. de vicar. Episc. n. 87.*

Quaestio 242. An Vicarius, postquam in concursu elegit magis idoneum, possit eodem vigore generalis mandati conferre parochiam, dum ejus collatio spectat ad Episcopum.

1. Respondet Fagn. *in c. ex frequentibus. de Instit. n. 3.* affirmative; eo quod licet Vicarius ex generali mandato facere nequeat collationes voluntarias, seu quae ex mera voluntate conferentis dependent, quia sunt species donationis, possit tamen facere collationes necessarias; ut nominatis Beneficia conferre, praesentatos instituere, &c. Quia tunc non exercetur aliqua liberalitas. Unde cum hodie dum necessaria effecta sit collatio Parochialis, quod ad illum qui est electus tanquam magis idoneus inter probatos ab Examinatoribus synodalibus (ut patet ex Concilio Trid. *sess. 24. c. 18.* verbis illis: *Et non alteri collatio fiat ab eo, ad quem spectabit illam conferre*) sequitur, ut veniat in generali mandato; cum non sit amplius species donationis; ac ita, ut inquit Fagn. *loc. cit. n. 8.* jam correcta ratio textus *cap. fin. de off. vic. in 6.*

2. Verum contrarium tradit Garc. *p. 5. c. 7. d. n. 83.* ubi postquam praemisisset *n. 81.* Rotam in causa sua, nempe *Abulensi Parochialis de la calcada 1. Febr. 1593.* censuisse, quod etsi ex eo, quod Parochiales ex dispositione Tridentini *sess. 24. c. 18.* sint conferendae magis idoneis repertis, collatio earum sit de iustitia & necessaria, adhuc tamen sede vacante non potuisse conferre ex eo capite, quod iste casus non sit in iure expressus, & in collationibus Beneficiorum nunquam capitulum sede vacante succedit, nisi in casibus in iure expressis. Postquam inquam haec praemisisset Garcias, subiungit *cit. n. 83.* postea tamen Domini coram Cardinale Blancheto magis ierunt in hoc, quod collatio parochialis, etiam hodie, non sit necessaria, quia tota radicatur in mera voluntate Episcopi, qui potest abstinere ab illa, & permittere, ut per lapsum temporis jus devolvatur ad superiorem, nec ad eam per alium cogi potest. Quod fundamentum videtur magis juridicum ex consistitur. Pii V. ex qua Episcopo non conferente parochialem intra sex menses, ejus provisio libera devolvitur ad Papam, quamvis factus esset concursus, & etiam ex approbato magis idoneo electus. Unde apparet electum ex approbato magis idoneo non habere jus ad parochiam, nec ei debitam absolute, ut sic collatio ejus dici possit necessaria, sed solum Episcopum, si valet conferre, debere conferri uni ex approbato in concursu quem magis idoneum iudicaverit & elegerit. Et si talis magis idoneus haberet eo ipso jus aliquod ad parochiam, non fieret devolutio, &c. Nihilominus tamen, ut habet Garc. *cit. n. 90.* cum filius patrimonialis in concursu magis idoneus iudicatus habeat jus ad beneficium, & ei absolute debeat sicut praesentato,

ita ut Ordinarius per superiorem possit compelli, ut ei conferatur, videtur collatio vere necessaria & de iustitia, & consequenter in ea succedit capitulum sede vacante, & esse longe diversum in parochialibus & in materiis collationis necessariae & iustitiae, appellatione Ordinarii venit capitulum sede vacante, sicut etiam venit Vicarius Episcopi; quamvis ad effectum, ut intret alternativa & indultum Cardinalium, dicatur libera collatio; cum fiat sine praesentatione & interventu alterius. Id tamen non procedat stante *regul. 2. Cancell. reservatoria beneficiorum vacantium sede Episcopali vacante*, in qua includuntur etiam beneficia patrimonialia, quae providentur per Episcopum absque alterius praesentatione vel electione, nisi adsit indultum in contrarium. Ita fere Garcias.

Quaestio 243. An Vicarius habens speciale mandatum recipiendi resignationes factas per mutationis gratia, possit absque alio speciali mandato beneficia ex causa permutationis coram se resignata permutantibus conferre.

1. Respondet negant idipsum Rota *decis. 1. de renunc. alias 43. in antiq. Calderin. conf. 3. de renunc. Roman. conf. 330. n. 5. Felin. in c. auditis. de praescript. n. 13. Staphil. de lit. grat. tit. de variis mod. vacat. ex n. 23. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 107. & seq. & alii apud Garciam p. 5. c. 8. num. 107.* quibuscum sentit Sbroz. *l. 2. q. 71. n. 9.*

2. Affirmant è contra Garc. *loc. cit. n. 104. juncta n. 108.* citans Dominic. *in c. fin. de off. Vicar. in 6. n. 10.* Coraf. *p. 2. c. 8. n. 2. Zechum. de benef. & pens. c. 2. Item Ventrigl. tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 11.* citans Gemin. *in c. final. de off. Vicar. in 6. n. 10.* Bellam. *decis. 94. col. 2. Paris. de resignat. l. 7. q. 14. n. 62.* Nisi hac ratione, quod collatio illa non sit voluntatis & libera sed necessitatis, & quia verisimile est, quod Episcopus dando potestatem recipiendi resignationes ex causa permutationis voluerit (etsi id non expresse rit) dare potestatem faciendi collationem, quae necessario illis fieri debet, maxime quia in permutatione eodem contextu solita admitti ut iusque renunciatio, & pariter fieri utriusque collatio.

Quaestio 244. An Vicarius sine speciali mandato conferre possit beneficia patrimonialia.

1. Respondet affirmative Garcias *loc. cit. n. 109.* in fine ex eodem fundamento, nempe quod necessario facienda collatio tali personae, adeoque non sit libera & voluntatis. Et sic in terminis beneficiorum patrimonialium tenuisse Rotam, in *Calaguriti. beneficii de ascarca. 17. Maij. 1596.* testatur Garc. *p. 5. c. 7. n. 89.* In qua decisione dicitur quoque illam in proposito dici collationem necessariam; ad quam Episcopus tenetur & potest compelli, & quae incipit à tertio, ut à patrono; non autem, quando totus actus dependet ab illius potestate.

2. Negat è contra Gonz. *ad regul. 8. gl. 9. §. 1. n. 78.* nixus contraria ratione; nempe quod collatio talium beneficiorum sit adhuc libera. Pro quo *n. 75.* citat Achill. *de Grass. decis. 5. n. 1. & 3. de privileg. Put. decis. 162. n. 3. l. 2.* Rotam in *Abulensi. parochialis 12. Jun. 1594.* & sic consequenter tradit Gonz. *l. c. n. 77.* ob dictam rationem (quia nimirum talis collatio est libera) non posse Capitulum sede vacante aut ejus Vicarium conferre istiusmodi beneficia patrimonialia, ut collationem talem factam à capitulo sede vacante nullam declaratam fuisse à Rota in *Calaguriti. benef. de Arcaya. 26. April. 1596.*

Quaestio

Quaestio 245. An sine speciali facultate Vicarius conferre possit beneficia denominatis.

Respondeo affirmativam tenent Fagn. l. 6. Garc. l. c. n. 109. ubi: Verius videtur, Vicarium ex generali mandato posse conferre beneficia denominatis, & facere aliam quamlibet collationem necessariam, ut tenere videtur Probus ad Monach. in c. fin. de off. Vicar. in 6. n. 5.

2. E contra apud Garc. n. 105. id negant Selv. p. 2. q. 14. n. 4. Rebuff. de nominat. q. 17. n. 26. alias 7. Coraf. p. 4. c. 4. n. 13. Idque, etiamsi admittant collationem talem non esse liberam sed necessariam.

Quaestio 246. Num Episcopus possit Vicario concedere facultatem conferendi beneficia, & quidem omnia spectantia ad suam collationem.

Respondeo ad primum affirmativè. Castropal. l. 2. d. 2. p. 30. n. 3. cum communi, & supponunt id AA. uti patebit ex responsionibus ad sequens, quin & Castropal. ibidem ait, ferè semper solere illi concedi hanc facultatem.

2. Ad secundum quoque affirmativè. Azor. p. 2. l. 3. q. 1. citans Gl. in c. ult. de off. Vicar. in 6. v. commissa.

Quaestio 247. An Episcopus concedere possit facultatem conferendi omnia beneficia alteri quam Vicario suo.

Respondeo negativè. Sbroz. l. 1. q. 52. n. 26. Garc. p. 5. c. 8. n. 119. citans Selv. de benef. p. 2. q. 21. Quintadven. l. 1. ecclesiasticon. c. 5. n. 7. Covar. l. 3. var. c. 20. n. 6. Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Epif. à n. 15. & tit. form. vicar. n. 2. Franc. in c. fin. de off. vicar. Fagn. in c. presentata. de testibus n. 14. juxta c. constitutus. de concess. prab. & c. statutum. de prab. in 6.

Quaestio 248. An Vicarius, cui committi potest collatio beneficiorum, debeat esse generalis tam in spiritualibus quam temporalibus.

Respondeo imprimis debet esse generalis. AA. citati pro responsione ad quæst. præced. Unde jam Vicario foraneo non solere, sed nec posse, hanc facultatem concedi ab Episcopo, habet communis sententia, pro qua à Castropal. l. c. n. 5. citantur Gl. ult. in c. statutum. de prab. in 6. & in c. deliberatione. de off. delegat. in 6. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 15. & plures alii apud Covar. l. 3. var. c. 20. n. 6. Et sic expresse docet Pirh. ad tit. de off. Vicar. n. 50. Ubi: non potest autem alteri quam Vicario generali Episcopus vel alius Papæ inferior committere in genere vel in specie potestatem conferendis beneficia vacatura. Eadem ferè habet Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. n. 3. Hoc ipsum tamen intelligendum de potestate conferendi beneficia totius Diæcesis; de potestate namque conferendi beneficia certi loci alicujus non videtur, cur committi nequeat Vicario foraneo Episcopi, tamen generalis non sit. Castropal. l. c. Idem volunt Garc. p. 5. c. 8. n. 125. Sbroz. l. 1. q. 53. n. 5. dum dicit, sufficere esse Vicarium generalem certi loci, ut committatur ei hæc conferendi facultas, licet, ut expresse addit Garc. alias non sit Vicarius generalis.

2. Respondeo ad secundum: Ut Vicario committatur hæc facultas conferendi, non requiritur, ut sit quoque Vicarius in temporalibus, ut volunt Pavin. de potestate capit. sed. vac. q. 10. num. 31. Re-

buff. & alii apud Garciam. l. c. n. 126. & velle etiam videtur Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 7. & in terminis vult Sbroz. l. 2. q. 90. ubi: illud vidi notari per Od. Episcopum non posse committere beneficiorum collationem Vicario, qui non habet administrationem temporalium, ut per Matris in repertor. V. Vicarius Episcopi. Nituntur hi AA. hoc fundamento, quod Vicarius generalis is tantum dicitur, qui in spiritualibus & temporalibus est creatus, ut Rebuff. tit. de Vicariis. n. 18. & tit. de devolut. n. 59. Pavin. ubi ante. n. 6. Bonifac. in clem. est si principalis. de rescrip. n. 28. Cuchus & c. apud Garc. n. 121. quibus consentit Azor. p. 2. l. 3. c. 46. q. 1. Sed sufficit esse Vicarium generalem in spiritualibus juxta subjectam materiam collationis beneficiorum, quæ spiritualis est. Garc. l. c. n. 122. Castropal. l. c. n. 6. Contrario nixi fundamento, nempe quod Vicarius in spiritualibus tantum constitutus absolute dicatur Vicarius generalis, pro ut præter Garc. & Castrop. apud illos tenent Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 11. Sbroz. l. 1. q. 25. n. 4. citatis pluribus. Paris. de resignat. l. 8. q. 7. n. 187. & constat. ex c. cum nullus de tempor. ordinat. Trid. sess. 13. c. 2. & ex Brevibus Apostolicis, quibus committuntur aliqua Episcopis seu eorum Vicariis, Vicariis hi in spiritualibus appellantur generales.

Quaestio 249. Num Episcopus constituere possit specialem Vicarium ad conferenda beneficia.

Respondet negativè Sbroz. l. 1. q. 52. à n. 2. citans Jo. Andr. in c. deliberatione §. prohibemus. de off. Legat. Gemin. in c. fin. de off. Vicar. m. 6. n. 9. Abb. in c. constitutus. de concess. prab. n. 5. Bellam. de cis. 343. Oldrad. cons. 77. Paris. cons. 50. n. 1. vol. 4. Selv. tract. de benef. p. 2. q. 22. n. 1. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 7. Covar. l. 3. var. c. 20. n. 6. & plures alios contra Bissign. ad Rotam decis. 2. tit. de concess. prab. Staphil. & c. Sequitur hæc responsio ex ea, quam dedimus paulò ante: quod nimirum Episcopus collationem beneficiorum committere possit alteri quam Vicario suo generali in spiritualibus juxta textum c. statutum. de prab. in 6. v. tantummodo. Probatur quoque ex c. deliberatione. §. prohibemus. de off. legat. in 6. ubi prohibetur expresse Legato, etiam de latere, ne in genere vel in specie cuiquam committat seu det potestatem recipiendi resignationes, & conferendi beneficia etiam personis idoneis intra Legationem suam existentia. Ratio autem, quod per dictos textus prohibeatur hujusmodi concessio, est, ne aperiatur via ad vacatura, & periculum captandæ mortis, ut patet ex cit. c. constitutus. de concess. prab. Quæ ratio Concilii Lateranensis, cum cesser, dum committeretur alicui non generalis illa potestas conferendi, quocunque tandem modo vacet beneficium, sed duntaxat, si beneficium vacet per resignationem, inveniatur Sbroz. l. c. n. 4. posse alicui specialiter concedi in eo casu collationem beneficiorum vacaturorum per resignationem.

2. Ampliat responsionem primò Sbroz. à n. 5. & ex eo Azor. p. 2. l. 3. c. 46. q. 1. §. dicitur constitutum. Ut procedat, etiam si Episcopus daret alicui generalem potestatem conferendi, & illum postea crearet Vicarium generalem; quia adhuc diceretur Vicarius generalis ad conferendum tantum, non autem in ceteris spiritualibus; cum illa generalitas restringatur ad specialem concessionem conferendi. Sed quid si crearet illum post concessam illi generalem illam potestatem conferendi

Vica-

Vicarium absolute in spiritualibus? certe jam ab illo tempore creationis in Vicarium generalem in spiritualibus, potestas illa conferendi ex ante illi concessa invalida, dici posset evadere valida, quatenus perseverat nimirum ex post voluntas illa Episcopi, qua vult illum conferre beneficia, cum jam amplius nihil desit, quod minus valide illi conferri possit dicta facultas.

3. Ampliatur ab eodem secundo num. 8. ut procedat, etiam si in literis diceret Episcopus: *Creamus te Vicarium generalem in spiritualibus, quin & in temporalibus specialiter & expresse ad conferendum*; quia diceretur adhuc deputatus ad conferendum tantum, & ideo non valeret ejus constitutio, tanquam expressa illa generalitas restricta fuerit in fraudem legis ad specialem conferendi potestatem. Citat pro hoc Socinum *conf. 260. col. 11. conclus. 5. vol. 2.* Rebuff. Franc. Marc. &c. idemque firmat ex eo, quod quando fit enumeratio specierum post genus, illa enumeratio restringitur in dubio ad illas species juxta L. *sed si adiciatur. ff. pro soc. l. quasitum. §. sed si fundus. ff. de fundo inst. & ibi Bartol.*

4. Ampliatur tertio num. 11. & 12. ut procedat, etiam si consuetudo existeret in contrarium; ut pote quatenus attendenda non foret: cum quia hac ratione inducitur votum captanda mortis, sit contra bonos mores. Citat pro hoc Socin. ubi ante. *Parif. cit. conf. 50. nu. 11.* Rebuff. in *pr. tit. form. Vicar. num. 10.*

5. Ampliatur ab illo quarto num. 13. ut in eo casu non valeat collatio facta à tali speciali Vicario constituto ad conferendum, etiam si ab Episcopo ratificata foret. Citat Guido Papam *conf. 189.* Rebuff. *loc. cit. num. 11.* datque rationem; quia collatio nulla non potest ratificari, nec retraheri, sed de novo est facienda. *cap. examinata. de confirm. utili vel inutili. ubi Doctor. Socin. in regul. ratihibitionem. de regul. jur. in 6.* Gozad. *conf. 72. Parif. conf. 14. num. 156. vol. 2 1.*

6. Ampliat illam quinto: ut procedat non tantum in Episcopo, sed & in Legato de latere; quia nec is dare potest specialem potestatem conferendi beneficia, & ad hunc actum specialem creare Vicarium, ut Abb. in *cap. constitutus. de concess. prab. num. 2.* & in *cap. fin. tit. eod. num. 6.* Pavin. de *potest. Capit. sede vac. part. 2. quest. 10. num. 34.* Roland. *conf. 47. num. 56. in 1. &c.* juxta *tit. cap. deliberatione. §. prohibemus. de off. Legat. in 6.* Item ut procedat in quolibet alio habente potestatem conferendi beneficia, ut nec is alteri concedere possit facultatem generalem ea conferendi. *cap. statutum. §. ut hi. de prab. in 6.* Sbroz. *num. 16.* citatis *Parif. conf. 50. num. 1.* Franc. Marc. *quest. 995. num. 15.* militat enim in his quoque eadem ratio, nimirum fraus ad beneficia vacatura.

7. Ampliatur sexto: ut non solum nequeat ad id constituere Vicarium specialem, sed nec procuratorem quidem ratione ejusdem fraudis. Sbroz. *num. 17.* citatis *Parif. ubi ante.* Rebuff. *loc. cit. nu. 12.* Franc. Marc. *nu. 3. & 7.*

8. Restringit è contra Sbroz. *num. 18. & 19.* responsionem, citans pro hoc *cap. is. cui. de prab. in 6. cap. proposuit. de concess. prab. Oldr. conf. 87.* Rebuff. *ubi ante. num. 12.* ut non procedat in summo Pontifice, qui istiusmodi facultatem conferendi bene-

P. Leuen. Vicarius Episc. Tract. 1.

ficia, etiam certa concedere potest. Item in Regibus & Principibus, qui nulla habent jura spiritualia, ad qua creare possunt Vicarios, ut illi creare possint generales procuratores omnium bonorum, dando illis potestatem conferendi & presentandi. Pro quo Sbroz. *cit. num. 19.* citat *Parif. cit. conf. 50. nu. 4.* Rebuff. *loc. cit. n. 13.* Paul. de Citadina. *de jurepat. p. 6. qu. 21.* Roch. *tit. eod. v. honorificum. qu. 5.* Roland. *cit. conf. 47. nu. 54. in 1.*

Quaestio 250. An Episcopus committere possit Vicario etiam generali potestatem conferendi beneficium certum vacaturum?

1. Resp. Negative. Pirh. *ad tit. de offic. Vicar. nu. 50.* Sbroz. *lib. 1. qu. 53. nu. 1.* citans *Rotam decis. 167. de off. Vicar. nu. 2. & seq. in novis. Abb. in c. constitutus. de concess. prab. nu. 5.* Pavin. *de potest. Cap. part. 2. qu. 10. nu. 31.* Oldr. *conf. 77.* Mills in *repercor. v. Vicar. Episc. & plures alios.* Item Laym. in *c. cum in generali. nu. 3.* citans *gl. communiter recept. in c. deliberatione. §. prohibemus. v. cujuscunque. de off. Leg. in 6.* & Doctores communiter in *c. constitutus. & specialiter Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Episc. nu. 15.* ubi, quod Episcopus non possit Vicario committere collationem sive respectu certi beneficii, sive respectu certae personae. v. g. dicendo: *Tirio conferas beneficium hac in ecclesia vacaturum sive per mortem, sive per resignationem*: tum quia talibus commissionibus praebetur occasio modis illicitis aperiendi viam beneficiis vacaturis, estque periculum, ne mortis machinatione, aut circumventionem resignaturi vacatio beneficii procuretur: tum quia talibus commissionibus determinatis inducuntur beneficiorum reservationes vel expectativa, quae odiosa sunt, & Episcopus non concessit juxta *gloss. in c. dilectus. v. quempiam. de jurepat. & Trid. sess. 24. c. 19.* Laym. *loc. cit.*

2. Ampliat Sbroz. responsionem num. 2. ut locum habeat, etiam si Episcopus daret Vicario generali generalem potestatem conferendi, & postea per secundas literas inhiberet, ne procederet ad secundam collationem, antequam in sinuaret sibi primam, & expectaret secundum responsum, an vellent habere ratum; quia quoad secundas literas non videtur delegata generalis potestas conferendi, & esset in fraudem Concilii Lateranensis, idè bque non valeret, citat pro hoc Jo. Andr. in *tit. cap. constitutus. & ibidem Abb. num. 5.* Butrio. *Imol. &c.*

3. Poterat tamen committi alicui facultas conferendi beneficia vacatura respectu alicujus loci restricta ad certum locum diocesis, modò ibi sine plura. Laym. in *cap. cum in generali. nu. 3.* Pirh. *loc. cit.* ex Sbroz. *l. 1. qu. 53. nu. 5.* & Rebuff. *ubi ante. nu. 23. & 24.* Potest quoque Episcopus, dum debitum alicui est beneficium in ecclesia quadam; quia v. g. canoniam sine prabenda consecutus est, mandare Vicario suo, ut proximè vacaturam ei conferat; quod enim de jure faciendum est, ut fiat, mandari seu committi potest. Pirh. *num. 15.* Layman. *loc. cit. num. 6.* citans seipsum *Theol. mor. lib. 4. tract. 2. cap. 10. num. 2.* Item potest committere et facultatem recipiendi resignationem certi beneficii, eaque admittè, eidem committere facultatem conferendi: quia sic non committit collationem beneficii vacaturi, sed vacantis.

H adeo.

adeoque jam cessat prohibitio. *cap. deliberatione. §. prohibemus. de off. leg. in 6. Laym. Pirh. ll. cit.* Quamvis simul ac conjunctim potestatem certi beneficii resignationem recipiendi, & illud conferendi committere illi non possit *l. 1. q. 52. num. 25. & plerique alii Laym. loc. cit. num. 4. Pirh. loc. cit.* De cetero beneficii alicujus certi actu vacantis collationem committi posse Vicario indubitatum est. *Sbroz. l. 1. q. 53. n. 6. & q. 51. n. 21. citatis Rebuff. ubi ante. n. 14. Abb. in c. constitutus. n. 5. Bellam. decis. 443. & alios cum comuni.*

4. Illud hic ex dictis deducendum & notandum, mandatum conferendi datum Vicario dici speciale, non ex eo, quod detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis; id enim, ut dictum, non valeret; sed ex eo, quod ad hoc, ut Vicario concessa censetur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quod facultas ei detur conferendi beneficia. *Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 113. citans Sbroz. l. 1. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum &c.*

5. Facultas itaque seu mandatum conferendi respectu beneficiorum vacaturorum generale esse debet: Quale adhuc dici potest si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis Diocesis; modò ibi sint plura beneficia *Garc. loc. cit. n. 114. aut ad conferendum in certis mensibus. Garc. loc. cit. citans Cuchum: aut ad conferendum in simplicia tantum aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem. Garc. ibid. ex Rebuffo.*

Questio 251. An, ut conferre possit Vicarius, sufficiat, cum habere mandatum generale cum clausula: quod possit omnia, quæ constituens seu Episcopus, seu administrandi omnia sicut ipse Episcopus?

Resp. negativè. *Garc. p. 5. c. 8. n. 118. Castrop. tract. 13. de benef. d. 2. p. 30. n. 8. citans Paris. de resignat. l. 9. q. 7. num. 34. Ex tali enim clausula cum plena & libera potestate administrandi solum infertur, posse Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem spectant, non verò posse eum exercere etiam, quæ sunt meræ gratiæ & donationis; in concessione namque administrationis, etiam liberæ, non conceditur potestas donandi. *Castropal. juxta c. fin. de off. Vicar. in 6.**

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, tamen ab Episcopo dicatur Vicario, ut loco sui præstare possit omnia, etiam quæ speciale mandatum requirunt, quale quid est collatio beneficiorum. Nam dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt exprimitur, verba illa: *etiam illa, quæ speciale mandatum requirunt: habentur pro non adjectis. Castropal. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum, de Procurator. in 6. Molinam. tract. 5. de just. d. 10. num. 9. Quod si tamen aliquid speciale mandatum requirens exprimeretur, & simul adderetur: & alia omnia speciale mandatum requiruntia: eò ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa*

graviora vel majora non contineant, quam sit illud speciale expressum) mandatum illud conceditur, adeoque etiam ad collationem beneficiorum. *Castropal. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. Abb. Sbroz. l. 1. q. 65. num. 5. & 7. Garc. cit. c. 8. n. 68. & 69.*

3. Ampliatur secundò; ut necdum facultas illa conferendi concessa censetur, dum dicta clausula generalis est talis, ut loco Episcopi Vicarius omnia facere possit, esto speciale mandatum requirant, excepta suppressione beneficiorum, unione illorum aut præsentatione. Ex vi enim adjectæ hujus exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requirens; si enim per dictam clausulam generalem, seclusa illà exceptione aliquorum, non censetur concedi, quod speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimat, jure sic disponente, jam etiam per adjectam illam exceptionem id conceditur; cum illa exceptio non tam ad ampliandam concessioem, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta *L. 1. ff. de regul. juris. Castropal. loc. cit. n. 9. ex Covar. l. 2. var. c. 5. num. 4. & maxime n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. num. 9. Neque his obstat illud: exceptio firmat regulam in casibus non exceptis; nam exceptio firmat Regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione; adeoque cum in præsentate, jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus firmabitur per talem exceptionem. *Castropal. loc. cit.**

Quest. 252. An potestas illa conferendi adguatur concessa Vicario ex data eidem facultate admittendi resignationes beneficiorum?

Resp. primò ex data facultate admittendi resignationes absolute & simpliciter factas; non infertur data facultas conferendi resignata. *Castropal. loc. cit. num. 11. citans Barbos. de potest. Episc. alleg. 54. num. 68. Rebuff. in addit. ad Regul. 13. Cancell. Laym. in c. cum in generalis de off. Vicar. in 6. plus enim est conferre beneficia quam resignationes recipere, ut patet in Capitulo Sede vacante potente recipere resignationes, non tamen conferre beneficia libera collationis spectantia ad Episcopum. *Laym. loc. cit. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignatione non connexus. Castropal. loc. cit.**

2. Resp. secundò ex facultate data admittendi resignationes ex causa permutationis; censetur quoque data facultas beneficia sic resignata conferendi; eò quod licet conferre beneficia permutantibus distinguatur à receptione & approbatione permutationis seu resignationis factæ permutationis gratiâ; est tamen ita ei connexus, ut recipiens tales resignationes seu approbans permutationem obligetur permutantibus ea conferre; adeoque collatio tunc non est voluntatis sed necessitatis. & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignationis gratiâ, ipse beneficia

ficia resignata permutantibus conferantur. Unde verisimile est, Episcopum dando potestatem faciendi collationem, quæ necessariò illis fieri debet. Laym. loc. cit. n. 6. Castropal. loc. cit. n. 13. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 6. & Dominic. in c. fin. de off. Vic. in 6. Garc. p. 5. c. 5. n. 104. & 108. citans insuper Coral. de benef. p. 2. c. 8. num. 2. Zechum de benef. & pens. c. 2. contra Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 104. & 106. Staphil. de lit. grat. tit. de var. mod. §. resignationes. num. 23. Barbof. ubi supra. n. 68. Felin. in c. auditis. de præscrip. n. 3. apud Castropal.

3. De cetero ex data Vicario facultate admittendi resignationes, non addito: etiam ex causa permutationis, non potest Vicarius admittere resignationes ex causa permutationis factas; quia aliud est admittere resignationes, aliud dare auctoritatem permutare volentibus, ut fit in admissione resignationis permutationis gratiâ. Castropal. num. 12. Garc. num. 110. Garc. num. 110. citantes Rebuff. ubi ante. Contra Petrum de Perus. de permutat. benef. p. 2. q. 6. n. 23.

Questio 253. An ex data Vicario potestate destituendi seu privandi beneficiis arguatur concessa eidem conferendi?

Resp. negativè. Sicut nec vice versâ concessâ potestate conferendi venit potestas destituendi; tamen enim hæc ferme conjuncta sunt in potestate ordinaria, non tamen delegata seu commissa; cum hæc dependeat à voluntate committentis Laym. loc. cit. num. 7. Pirh. de off. Vicar. num. 53. Nec obstat, quòd, qui potest destituere, potest etiam instituere & beneficia conferre; nam etsi id verum in habente potestatem ordinariam, non tamen in eo, qui habet destituere specialiter ex delegatione vel commissione. Pirh. loc. cit. citans Paris.

Questio 254. Num speciale mandatum conferendi concessum Vicario sit lata interpretatio?

Respond. affirmativè. Castropal. Traç. 13. d. 2. p. 30. num. 7. Barbof. de potest. Episc. alleg. 54. num. 63. Pax-Jord. l. 12. tit. 1. num. 171. Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 8. Sbroz. l. 2. q. 82. num. 1. siquidem talis facultas data Vicario, cum sit favor & beneficium cedens in detrimentum solius concedentis, latè, quantum fieri potest, est interpretanda. Castrop. loc. cit. ubi illud observandum ex Cucho, de instit. jur. can. l. 2. tit. 8. num. 90. apud Pax-Jord. loc. cit. num. 174. Quòd lata interpretatio attenditur, præsertim contra concedentem; Respectu vero tertii strictè, quatenus patitur natura verborum. Porrò latissimam illam interpretationem faciendam esse ab aliis, à Principe verò sive ab alio gratiam concedente illius auctoritate posse fieri interpretationem, prout illis placuerit juxta L. & ideo ff. de ll. c. inter alia. de sentent. excommunicationis. Unde jam privilegium alicui concessum à Papa ad conferenda beneficia alienæ Diocesis angustè interpretandum esse, utpote aufferens ordinariis collatoribus, & sic tertius conferendi facultatem.

Questio 254. Facultas illa specialiter concessa Vicario conferendi omnia beneficia, quæ spectant ad collationem Episcopi, ad quæ in specie beneficia se extendat?

1. **R**esp. primò extendit se ad curata. Pax-Jord. Castrop. Barbof. ll. cit. Fagn. in c. de mandato. de Simon. n. 36. Sbroz. l. 2. q. 82. n. 1. citans Cuchum. instit. jur. can. de Vicar. Episc. num. 91. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 116. Felin. in c. causam que. de rescrip. n. 14. Staphil. & c. Licet enim in provisione non veniant curata, nisi fiat de iis mentio. c. cum in illis. de præb. in 6. quia tamen dicta facultas est favorabilis, est amplianda. Sbroz. loc. cit. & hæc sub nomine beneficiorum simpliciter prolato veniunt in materia favorabili, & non ambitiosa, & nulli præjudicanti. Castropal. Azor. Barbof. Pax-Jord. Pirh. Fagn. ll. cit. Qualiter etiam procurator constitutus ad acceptandum beneficia potest etiam acceptare curata teste Imol. in c. accedens. de præb. col. 2. Staphil. de liter. grat. rubrica. de modo & form. impetrandi. vers. prædicta tamen. apud Sbroz. loc. cit. num. 2.

2. Secundò ad beneficia in Cathedralibus propter easdem rationes. Azor. Pax-Jord. Castropal. Barbof. ll. cit.

3. Tertio ad dignitates. Pirh. cit. n. 50. in fine. Pax-Jord. Barbof. ll. cit. Azor. loc. cit. q. 7. Sbroz. l. 2. q. 81. citans Gemin. in c. fin. de off. Vicar. in 6. n. 11. Lapum. alleg. 84. num. 10. Felin. ubi ante Selv. p. 3. q. 65. Cuch. ubi ante. n. 91. Abb. Mandos. Staphil. & c. Quia in materia favorabili non ambitiosa vel penali, qualis est collatio beneficiorum, veniunt dignitates. Sbroz. loc. cit. nu. 2. Quamvis n. 3. dicat, Rebuffum tit. de form. Vicar. n. 111. subungere, tutius esse exprimere: etiam dignitates.

4. Quarto ad præbendas, capellas, officia & munia ecclesiastica. Pax-Jord. loc. cit. Sbroz. cit. q. 82. num. 1. citatis pluribus ob eandem rationem.

5. Quintò ad beneficia vacantia jam ante concessam hanc Vicario facultatem conferendi; et quòd hujusmodi provisio favorabilis sit, & ideo amplianda. Sbroz. l. 2. q. 84. num. 1. & ex eo Pax-Jord. num. 176.

6. Sexto ad beneficia post concessam illam Vicario facultatem priùs erecta, et quòd dicta concessio sit favorabilis. Castropal. loc. cit. n. 7. Quem secutus fui in foro benefico. p. 2. q. 690. n. 3. contra Barbof. cit. n. 63. Azor. cit. q. 8. Pirh. citantem Rebuff. ubi ante. n. 124. tenentes contrarium ex eo fundamento, quòd ea tempore data aut accepta potestatis non fuerint in rerum natura, & quòd id colligi videatur, ut Azor. ex Clem. literas. de rescrip. juncta gl. quibuscumque etiam sentit Sbroz. l. 2. q. 73. ubi: ex mandato speciali conferendi non potest Vicarius Episcopi conferre beneficia de novo erecta, nisi in literis Vicariatus (dic potius: in literis concessæ illius specialis facultatis conferendi, si ea seorsim à Vicariatu concessa) singularis quoque facultas conferendi illa etiam noviter erecta exprimat.

7. Septimò, ad conferenda beneficia, quæ possidet ipse Episcopus, dum Episcopus illa resignasset in manus Superioris, non autem Vicarii. Sbroz. l. 2. q. 85. & ex eo Pax Jord. nu. 176. citantes Put. decis. 94. l. 1.

8. Octavò, ad beneficia spectantia ad Episcopum jure devoluto ob negligentiam vel delictum collatorum; quia ea beneficia confert Episcopus jure ordinario & communi. Pirh. loc. cit. num. 54. (quàmvis ex Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. nu. 88. addat, tutius esse, ut in mandato speciatim exprimat facultas conferendi beneficia, etiam ad Episcopum devoluta) Barbof. cit. alleg. 54. num. 62. Azor. cit. c. 44. q. 2. Castrop. cit. p. 3. nu. 14. Secus tamen est, ubi beneficia essent devoluta ad Episcopum tanquam sedis Apostolicæ delegatum, v. g. ob negligentiam Prælatorum regularium; quia tunc Episcopo ea conferendi potestas non competit jure communi ordinario, sed delegato. Castropal. Azor. Pirh. Barbof. locis cit.

9. Novò, conferre quoque potest vi istius facultatis generalis conferendi beneficia vacantia in mense alternativæ. Sbroz. l. 2. q. 86. Pax Jord. loc. cit. nu. 177. Gonz. ad regul. 8. Cancell. gloss. 42. nu. 10. ex Puteo decis. 488. l. 2. testans sic tentum à Rota in una Portugalesi de Galeras. 25. Octob. 1546. Et ratio est; quia clausula generalis; ad conferendum quæcunque beneficia vacatura, quæ potest conferre ipse Episcopus, comprehendit hujusmodi beneficia, quæ poterat conferre Episcopus vi alternativæ; tota siquidem potestas est translata in Vicarium vi dictæ clausulæ generalis, quàmvis non exprimat, quòd conferat beneficia vacatura in mensibus Ordinarii vi alternativæ. Gonz. cit. nu. 10. ex Put. ubi antè nu. 2. & 6. Quemadmodum etiam Vicarius Cardinalis habens potestatem conferendi omnia beneficia, quæ dictus Cardinalis vigore indulti desuper concessi conferre possit, ut Gonz. loc. cit. ex Germon. de indult. Cardin. §. tibi quoad vixeris, nu. 40. Neque opponas, quòd concessio alternativæ sit privilegium, quæ autem conferuntur ab Episcopo vi præcisè privilegii ei concessi, non veniunt in generali potestate conferendi concessa Vicario. Nam per alternativam nullum Episcopis conceditur privilegium, sed tantum tollitur obstaculum & impedimentum, quo vi reservationis Papa reservantis sibi octo menses alias impediatur conferre illis sex mensibus. Gonz. loc. cit. n. 13.

10. Decimò: videtur quoque extendere se dicta facultas conferendi ad beneficia resignata collatori Episcopo. Castropal. loc. cit. num. 10. non obstante, quòd is resignationem recipiendo applicaverit manus. Nam exinde non oritur reservatio, seu quòd Episcopus ea reservavit suæ collationi, uti contingit in summo Pontifice, dum is resignationem acceptavit, & in quo solo illa applicatio manuum locum habet.

Quæstio 256. Ad qua beneficia conferenda se non extendat ista potestas generalis conferendi?

1. **R**esp. primò, non extendit se ad beneficia, quorum collatio competit Episcopo non nisi jure speciali, seu ex privilegio; cum privilegium personæ ad alium non transeat. Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 2. Castrop. loc. cit. n. 14. Barbof. citat. allegat. 54. n. 62. Pax Jord. loc. cit. nu. 180. Pirh. loc.

cit. n. 50. Laym. in cap. cum in generali, de off. Vicar. in 6. n. 7. citantes Paris. de resign. l. 1. q. 24. in 64. Secus tamen esse, si in ista facultate conferendi exprimat, dari facultatem non solum conferendi ea, quæ jure communi & ordinario, sed etiam quæ jure speciali conferre potest Episcopus, ait Pirh. loc. cit.

2. Secundò, non extendit se ad ea, quæ ad Episcopum tanquam sedis Apostolicæ delegatum devoluta sunt, ut propter negligentiam Prælatorum regularium juxta Clement. unic. de supplend. neglig. Prælator. Pirh. Azor. Barbof. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 72. n. 1. ubi is: *Mandatum ad conferenda beneficia procedit in beneficiis spectantibus ad collationem ipsius Episcopi jure ordinario, non autem se extendit ad ea, quæ Episcopus conferre potest autoritate Apostolicâ. Et hæc juxta dicta q. præced. n. 8. Limitat tamen hoc ipsum Sbroz. loc. cit. n. 2. nimirum nisi idiplum exprimat in dicta facultate, nempe quòd ea detur ad conferenda quoque, quæ jure devoluto autoritate Apostolica spectant ad Episcopum. Ponit loc. cit. Sbroz. formulam, sub qua concedenda facultas in ordine ad conferenda quoque ista beneficia, nimirum: *Damus potestatem conferendi beneficia, quæ nos jure ordinario conferre possumus, & etiam omnia alia, quæ jure devoluto autoritate Apostolicâ, vel quavis aliâ potestate à jure communi vel speciali nobis concessa. Idem est, ut ibidem Sbroz. ac si dicatur: qualitercunque, seu quomodolibet ad nos spectantia.**

3. Tertio, non extendit se ad beneficia vacantia in Curia per obitum (quæ de ceterò conferre potest Ordinarius, dum ea Papa non contulit intra mensem juxta c. statutum. de præb. in 6. de quo vide me in for. benef. p. 2. q. 533.) ita ut ea etiam post elapsum mensem conferre nequeat vi datæ generaliter facultatis conferendi omnia beneficia, nisi id specialiter quoque in dicta facultate exprimat. Sbroz. l. 2. q. 76. n. 1. citans Archid. in cit. c. statutum. in fine. Franc. March. & c.

Quæstio 257. Num Vicarius vi talis facultatis illi concessa ad conferenda beneficia conferre possit illa præsentè Episcopo.

1. **R**esp. Si facultas illa restricta est ad tempus absentia Episcopi, indubitatum est, Vicarium conferre non posse præsentè Episcopo. Sbroz. l. 2. q. 72. nu. 1. & ex eo Pax Jord. l. 12. tit. 1. nu. 187. Unde etiam provisò à tali Vicario probanda absentia Episcopi pro tempore factæ collationis; quia istam absentiam habet pro fundamento suæ intentionis; tum etiam, quia præsumitur Episcopus præsens. Sbroz. loc. cit. num. 2. Pax Jord. loc. cit. ex Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. nu. 235. & Cuch. Instit. jur. can. de Vicar. Episc. n. 102. Quòd si tamen Vicarius contulisset innovans præsentiam Episcopi, collationem fore validam, ex Rebuff. in rep. c. postulasti. de cler. excommunic. nu. 34. in 4. referunt Sbroz. & Pax Jord. loc. cit.

2. De ceterò ubi in concessione illa conferendi beneficia mentio nulla fieret de præsentia vel absentia Episcopi, nil verat, quominus Vicarius ea præsentè quoque Episcopo conferre possit. Sbroz. l. 2. q. 87. eò quòd, ut ait, recurri ad Vicarium possit Episcopo præsentè, quemadmodum absente.

Quaestio 258. An vi concessa talis facultatis conferendi possit quoque commendare Vicarius in casibus, in quibus id potest Episcopus?

R Esp. Affirmativè. Sbroz. l. 2. q. 83. n. 1. Barbof. cit. alleg. 54. num. 64. Azor. cit. cap. 44. qu. 10. Castropal. loc. cit. nu. 15. Pax- Jord. loc. cit. nu. 172. quia conferre est quid majus, quam commendare, & cui vi facultatis alicujus concessa licet aliquid, quod plus est, non potest non eidem licere, quod minus est. Sbroz. Azor. Castropal. locis cit. Proceduntque hac à fortiori, dum dicta facultas concessa esset Vicario sub verbo providendi, Castropal. loc. cit. quia illud significationem latiore habet, omnisque modos provisionis propriissime comprehendit. Castrop. loc. cit. ex Gonz. gl. 17. num. 2. ubi expressè, quod etiam includat commendam citatis pro hoc Gemin. in c. nemo de elect. in 6. nu. 7. Franc. ibidem. num. 5. Rotà de c. 791. num. 9. part. 1. divers. Responsum tamen non procedere in Vicario speciali constituto ad conferendam (posito quod talis constitui possit) ita ut ille commendare nequeat, asserit Sbroz. cit. qu. 83. citatis Gemin. ubi antè. Felin. in cap. auditis. de praescript. num. 12. &c.

Quaestio 259. An igitur etiam vi talis facultatis possit eligere & presentare, ubi ea spectant ad Episcopum?

R Esp. Respondet affirmativè Azor. loc. cit. ubi expressè: Pari ratione quanto Vicarius accipit specialem facultatem conferendi beneficia, eo ipso intelligitur accepisse potestatem eligendi, instituendi, confirmandi, & presentandi, &c. Idem tenet Castropal. loc. cit. n. 15. citans Lambert. de jurep. part. 1. cap. 2. qu. 4. art. 4. ed quod nomine conferendi in materia favorabili, & in mandatis & facultatibus ordinariis comprehendantur omnes modi providendi, etsi in mandatis otiosis sit contrarium. Procederetque hoc ipsum quoque à fortiori, si facultas illa conferendi ei data sub dicto termino providendi. Gonz. loc. cit. n. 1. citatis quamplurimis.

2. Verùm contrarium tenent Pirh. loc. cit. nu. 52. Laym. in cap. cum in generali. de off. Vicar. nu. 7. Garcias part. 5. cap. 8. num. 83. citans Roch. de Curte v. honorificum. n. 25. ed quod licet conferre longè plus sit, quam presentare, sit tamen etiam longè quid diverium à presentare, adeoque etiam potestas conferendi, & potestas presentandi valde inter se differant, à diversis autem non sit illatio, praesertim in materia stricta. Pro qua posteriore sententia videntur quoque facere illa, quae dicta quaest. ante hanc. 3. nu. 1. nempe quod facultas generalis conferendi non extendat se ad ea beneficia, quorum collatio seu provisio non nisi jure speciali, seu non ordinario competit Episcopo (non enim per jus speciale ibi intelligi videtur solum privilegium) qualia sunt, ad quae eligere vel presentare haberet Episcopus, cum id non haberet de jure ordinario, sed de jure aliquo speciali, v. g. quia vi foundationis à se factae, vel donatione sibi facta haberet jus patronatus.

R. Leuren. Vicarius Episc. Tract. 1.

Quaestio 260. An facultas conferendi beneficia extendat se quoque ad resignationes recipiendas?

R Esp. Affirmativam probabilem censet Castropal. loc. cit. nu. 10. ed quod resignatio solum potest fieri coram Superiore potente beneficium resignatum conferre, ut gl. in Clem. unic. de renunc. v. manibus, adeoque, cum Vicarius sit Superior, & possit resignata conferre, poterit & resignationes admittere. E contra Pirh. loc. cit. n. 52. absolute negat posse Vicarium vi concessae facultatis conferendi admittere resignationes sive factas simpliciter, sive permutationis gratia; ed quod haec sunt diverfa potestates, à quarum una non liceat argumentari ad alteram. Citat pro hoc Parisium de resign. lib. 7. qu. 24. nu. 15. & 16.

Quaestio 261. An Vicarius conferens vi dictae facultatis sibi concessa conferat tanquam Ordinarius?

R Esp. Negativè, sed dicitur illa conferre tanquam delegatus seu specialis commissarius. Sbroz. lib. 2. qu. 88. nu. 1. citans Felin. in cap. licet. de off. Ordinar. col. 1. Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. qu. 10. nu. 31. Paris. cons. 80. nu. 13. in 4. Cuch. Insti. jur. can. de Vicar. Episc. nu. 112. Unde jam etiam à tali collatione appellari poterit ad Episcopum. Sbroz. loc. cit. nu. 2. citatis Pavin. Paris. ubi antè. Gemin. Franc. in cap. 2. de off. Vicar. in 6. Cuch. n. 13. Milisiam repertor. v. Vicar. Episc.

Quaestio 262. Num Episcopus, postquam Vicario suo contulit dictam facultatem, possit adhuc concurrere cum illo, illumque praevenerè in conferendo?

R Esp. Affirmativè. Barbof. cit. alleg. 54. n. 65. Pax- Jord. cit. loc. nu. 181. Azor. cit. cap. 44. qu. 12. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 55. Laym. ad c. cum in generali. tit. eod. in 6. nu. 2. Sbroz. l. 2. qu. 93. citans quamplurimos. Dando enim istam facultatem Vicario, non dedit illam privativè, seu privando se illa, sed cumulativè, retinendo semper sibi quoad hoc majore potestate, quemadmodum dicitur de Papa concedente Episcopis alternativam, quin &c, ut Sbroz. loc. cit. nu. 3. per collationem factam ab Episcopo Vicarius censetur revocatus quoad illam collationem.

2. Unde jam etiam, si uterque Episcopus & Vicarius contulissent, & non constaret, quis eorum prius contulisset, praeferi debet collatio facta ab Episcopo. Azor. Pirh. Laym. Pax Jord. locis cit. Sbroz. lib. 2. qu. 94. Ampliatur idiplum, ut procedat, etiam si Episcopus contulerit beneficium extra diocesin eadem die, quo contulit Vicarius. Pirh. ex Sbroz. loc. cit. num. 3. citante pro hoc Lambert. de jurep. lib. 2. part. 3. qu. 3. art. 3. Covar. lib. 3. variar. resol. cap. 20. num. 8. Cuch. ubi antè. nu. 97. Restrungitur è contra, ut non procedat, ubi provisos à Vicario accepisset jam possessionem ante provisos ab Episcopo; quia melior est conditio possidentis. Sbroz. loc. cit. nu. 5. citans Cuch. ubi antè, num. 44. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. num. 213. Item si in collatione facta à Vicario adesset dies & hora, & in collatione facta ab Episcopo tantum adesset dies. Idque ideo, quia collatio

H 3

tio

tio Vicarii magis determinatum tempus habet. Sbroz. citans Jason, in l. i. ff. solut. matrim. n. 6. quemadmodum hæc dicuntur de Papa concurrente cum inferioribus collatoribus. Item si proviſus à Vicario prius acceptasset collationem sibi factam. Sbroz. num. 8. Porro quæ hic dicta de Vicario & Episcopo, Sbroz. loc. cit. num. 4. extendit ad Capitulum sede vacante, ejusque Vicarium, ita ut præveniens vel in dubio collatio à Capitulo facta prævaleat collationi factæ à Vicario, cui à Capitulo potestas illa conferendi commissa. citat pro hoc Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. n. 21. Calder. conf. 11. de off. Vicar.

Quæstio 263. An Vicarius instructus facultate conferendi, conferre possit beneficia constituta extra provinciam.

1. **R** Esp. affirmative, Fag. an. in c. presentata. de Testibus. n. 12. Sbroz. l. 2. q. 102. n. 4. citatis quamplur. Castropal. Tract. 13. d. 2. p. 30. d. 16. citans Azor. infl. mor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 9. Garcias, p. 5. c. 8. n. 126. citans Covar. l. 3. var. c. 20. n. 28. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. num. 19. Paris. de resign. l. 2. q. 24. n. 32. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. num. 19. Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. c. 6. n. 3. Coraf. de benef. c. 8. n. 3. &c. Contra Bald. in l. 2. ff. de off. Proconsul. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. Germon. de Indult. Cardin. §. tibi quo ad. n. 89. hoc nixos fundamentum, quod licet Ordinarius possit exercere jurisdictionem voluntariam extra territorium, id tamen non possit locumtenens ordinarii inferioris à Principe, ut Bald. loc. cit. Bartol. in l. cunctos populos. c. de Sum. Trinitate. Franc. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. Quod tamen fundamentum leve est, cum Vicarius Generalis Episcopi sit Ordinarius, & ad summum locum habeat in locumtenente Ordinarii, non Ordinario. Ad hæc non magis præjudicium aut injuria irrogetur Episcopo per exercitam in ejus Diocesi jurisdictionem hanc voluntariam ab Episcopo extraneo, quam ab hujus Vicario, cum absque strepitu & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimirum quod ad conferenda beneficia sit delegata, & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garcias num. 129. contra Corasium. Boërium, Sbrozium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria concessa ab inferiore à Principe rectè exercetur extra territorium ob rationem datam. Garc. cit. n. 129. ex Sanch.

2. Neque his obstat citata l. 2. de off. Proconsul. in qua se fundant adversarii. Nam (quod solum dicitur in cit. Lege) licet Legatus Proconsulis à puncto, quo Proconsul Urbe egressus fuit non habeat jurisdictionem neque intra, neque extra provinciam, quia hanc dare non potest Proconsul Legato suo, quousque Provinciam fuit ingressus; per hoc tamen non negatur, quod Procontule ingresso in provinciam, Legatus ejus sicut & ipse Proconsul non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra provinciam seu Diocesim. Garc. n. 130. Castrop. l. c. n. 15.

3. Responſionem quoque ampliatur Sbroz. loc. cit. num. 6. ut Episcopus committere etiam possit Vicario alterius Episcopi in aliena Diocesi residenti collationem beneficiorum suæ Diocesis, adeoque is existens extra Diocesim, in qua sunt beneficia conferenda ea conferre possit. Sed vide, quomodo hæc consistant cum

eo, quod Episcopus alteri à suo Vicario Generali committere nequeat collationem beneficiorum. Fortè hæc ampliatio locum habet, ubi Episcopus Vicario istius Diocesis hic & nunc committeret seu delegaret collationem unius alteriusve beneficii.

4. De cetero quod dictum in hoc puncto de collatione rigorosè tali faciendæ à Vicario, idem dicendum de institutione rigorosè tali & confirmatione. Licet enim necessarium sit prius à Vicario cognosci aptitudinem presentati & electi, potest tamen hæc cognitio esse extrajudicialis, & sic unà cum institutione ab eo fieri extra Diocesim. Garc. loc. cit. n. 138. juncto n. 142. Castrop. loc. cit. num. 17.

Quæstio 264. An Vicarius habens dictam facultatem conferendi possit conferre Episcopo, à quo habet illam facultatem, vel etiam sibi ipsi?

1. **R** Esp. ad primum negativè Castrop. loc. cit. num. 19. citatisque ab eo Azor. cit. c. 44. q. 13. Sbroz. l. 2. q. 91. n. 1. & 2. Garcias loc. cit. n. 143. citans Rebuff. in pr. tit. de forma Vicar. n. 82. Coraf. p. 2. c. 8. num. 6. Quintanadv. l. 1. Ecclesiast. c. 5. num. 7. Debet enim inter dantem & accipientem esse distinctio. Jam verò Episcopus ejusque Vicarius unum tribunal, unamque personam & corpus constituunt, uti & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat devolutio ad Episcopum, juxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. Garc. ll. cit. citatiq. ab illis.

2. Limitat tamen hoc ipsum Garc. n. 144. ut intelligendum videatur, quando Vicarius conferet ut ordinarius, quia nimirum simul cum jurisdictione generali & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi. Supponit enim & fusè tradit Garc. à n. 41. quod cum illa, quæ speciale mandatum requiritur, committuntur simul cum designatione Vicariatus seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam, dum ea separatim ac postea committuntur ab Episcopo, non solum faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellendo Vicarium suum, ut Jo. And. sed dicendo; quod commissionem aliàs datam extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarium esse in omnibus Ordinarium. c. translatio. de constit. Unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario Generali ad Episcopum, etiam in iis, quæ speciale mandatum requirunt; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque pro hac doctrina sua Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in c. corrigenda. de off. Vicar. n. 1. Sbroz. l. 1. q. 67. n. 3. &c. Secus proinde esse ait Garc. n. 144. Seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. eò quod, dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius acquirere possit beneficium, ipse sibi censeretur providere beneficium, quod alienum est ab usu Ecclesiæ; cum proviſio beneficii à beneficiato ortum habere nequeat, ne detur locus ambitioni.

3. Limitat quoque hoc ipsum Sbrozium loc. cit. hoc modo: nisi Vicarius Episcopi creatus esset auctoritate apostolica, quia tunc poterit conferre Epi-

Episcopo, pro quo citat Rebuff. *ubi ante num. 83.* & ait, id notandum pro Vicariis & Commissariis Apostolicis, qui in dies in Episcopatibus per Papam deputantur propter Episcoporum inhabilitatem & impedimentum.

4. Resp. ad secundum quoque negativè. Sibi enim ipsi conferre beneficium est prohibitum Sbroz. *loc. cit. n. 2.* citans plures, item *l. 2. q. 92. num. 1.* juxta *c. fin. de institut. c. per vestras. de jurep. cum adductis per Pavin. de potest. capit. Sede vac. p. 2. q. 5. num. 19.*

Quaestio 265. An substitutus à Vicario habente facultatem substituendi in ordine ad conferenda beneficia, possit ipsi substituenti conferre beneficium?

Respondet affirmativè Sbroz. *l. 2. q. 92. n. 2.* citans Rebuff. eò quòd, ut Rebuff. *tract. de nominat. q. 8. num. 28.* contra Pavinum. *de potest. capit. Sed. vac. p. 2. q. 5. num. 9.* substitutus à Vicario non capiat auctoritatem à Vicario substituente, sed ab Episcopo juxta *c. non indiscreti. de procurat. Melius* responderi Castrop. *loc. cit. n. 9.* citans Garciam *cit. c. 8. num. 145.* distinguendo: nimirum, quòd si Episcopus designaret Vicarium Generalem cum potestate substituendi sibi alium Vicarium cum clausula: *Quem nos Vicarium nunc prout ex tunc cum eadem potestate constituimus:* videatur talis Vicarius substitutus, non Episcopo, sed Vicario substituente posse conferre beneficium; eò quòd is non à primo Vicario, sed ab ipso Episcopo, acceperit potestatem conferendi; dum verò substitutus ille Vicarius constitutus est à Vicario Generali, in casibus nempe, in quibus is independenter ab Episcopo aliam deputare potest, non potest Vicario, à quo constitutus conferre beneficium, quia jam militat eadem ratio, quare ipse Vicarius Generalis Episcopo, à quo constitutus conferre nequeat beneficium.

Quaestio 266. An Episcopus stare teneatur collationi factae à Vicario suo?

Resp. affirmativè, ubi nimirum contulit legitimè & idoneo, & non contra formam mandati ad conferendum. Sequitur ex dictis supra, ubi an Episcopus contravenire possit gestis à Vicario. Secus, si is contulit contra formam mandati, vel non legitimè Sbroz. *l. 2. q. 79.* argumento *l. diligenter ff. mandati & c. dilecta. de rescript.* subjungit quoque Sbroz. *loc. cit. n. 2.* ex Rebuff. *in pr. tit. de Vicar. Episc. n. 4.* teneri hoc casu Vicarium illi, cui contulit, ad damna & expensas. Item teneri illi conferre aliud beneficium juxta *c. inter cetera. de preb. & ibi DD.*

Quaestio 267. An, si Vicarius contulit indigno, is ejusque Episcopus pro illa vice privatus sit potestate conferendi?

Resp. ad primum affirmativè Sbroz. *l. 3. q. 28. n. 1.* ubi: si Vicarius contulit indigno, digno amplius illud non poterit conferre, tanquam jam functus officio suo. *c. compromissarios. de elect. in 6.* sicut Judex, qui sententiam protulit, quam revocare non potest. *l. Judex. ff. de re judic. c. in literis. de off. deleg.*

2. Resp. ad secundum negativè Sbroz. *l. 3. q. 27. n. 1.* Nam cum Episcopus committens Vicario facultatem conferendi censeatur mandasse, ut idonea persona conferat, adeòque Vicarius conferens indigno transgressus est limites mandati, id Episcopo nocere non debet, quòd minus ad eum redeat potestas conferendi, seu is digno conferre possit; neque enim culpa officialis aut Vicarii domino nocere debet. Laym. *in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 9.* citans Rebuff. *in pr. tit. de Vicariis. n. 41. & tit. de form. Vicariis. n. 140.* vide me ipsum. *Fori benef. p. 2. q. 753.*

Quaestio 268. An collatio facta à Vicario Episcopi excommunicati valeat?

Resp. non valere collationem factam à Vicario tempore, quo excommunicatus est Episcopus. Sbroz. *l. 3. q. 17. num. 3.* citat pro hoc Aret. *in c. cum non ab homine. de Judic. col. penult.* Paris. *conf. 89. vol. 4.* Rebuff. *in pr. tit. form. Vicar. num. 217. & seq.* Idemque esse, dum Episcopus interdictus est vel suspensus, ait Sbroz. *loc. cit. n. 4.* citatis Paris. & Rebuff. *ubi ante.* Bertach. *Tract. de Episc. l. 4. p. 5. n. 69.* Item non valere collationem factam à Vicario, quando persona Episcopi est inhabilis ad conferendum, ait Sbroz. *loc. cit. num. 4.* ex Caldas *alleg. 56. n. 2.* Verùm hæc intelligenda, ubi Episcopus esset excommunicatus non toleratus (idem est de suspensio & interdicto) Sbroz. *loc. cit. n. 6.* Paris. *loc. cit. in fine.* Quibus contrarium sentire videtur Rebuff. *loc. cit. n. 228.* dicens, Vicarium non posse conferre Episcopo excommunicato, suspensio, interdicto, etiamsi Episcopus & Vicarius ignorent excommunicationem; eò quòd quæ geruntur ratione privati officii, non sit differentia inter occultum & publicum excommunicatum, secus ac accidit in iis, quæ geruntur ratione officii publici. Quam Rebuffi sententiam refutare cupiens Sbroz. *num. 9.* citatis Innoc. *in c. si vero. de sent. excommun. Abb. in c. veritatis tit. eod. n. 43.* Paris. *conf. 89. num. 23. & seq. vol. 4.* Felin. & c. ait, collationem exerceri à dignitate, & non à persona, & dignitatem non esse excommunicatam. Verùm hæc refutatio non videtur solida, cum etiam locum habeat in excommunicatione non tolerato & notorio. Melior est refutatio, quam subjungit Sbroz. *ad finem. n. 9.* Quòd collatio fieri dicatur ratione officii publici, ut Franc. Marc. *q. 969. n. 7. & 10.* De cetero contra ipsam responsionem esse videtur, quòd habet Sbroz. *num. 10.* nimirum quòd locum non habeat in delegato excommunicati, utpote cujus jurisdictio non suspenditur excommunicato delegante ex ratione, quia Vicarius in causa sibi delegata non facit idem consistorium cum Episcopo. Nam Vicarius instructus facultate illa conferendi non confert tanquam Ordinarius, sed tanquam delegatus juxta dicta paulò supra.

Quaestio 269. An & qualiter valeat collatio facta à Vicario revocato, vel post mortem Episcopi?

1. **R** Esp. ad primum: Vicarius habens facultatem conferendi si revocatus vel amotus fuerit ab officio per Episcopum, valet adhuc collatio facta ab eo revocationem ignorante. Sbroz. lib. 3. qu. 36. nu. 6. citatis Bertach. ubi ante. part. 1. lib. 4. quaest. 21. Roman. singul. 57. Boer. decis. 347. n. 1. 2. & 13. Rebuff. ubi ante n. 210. & c. Garc. de benef. part. 5. cap. 8. nu. 174. citans Sauch. de matrim. lib. 3. d. 30. nu. 11. Paris. de resign. lib. 7. qu. 24. n. 41. Lancell. de attent. part. 3. cap. 10. num. 23. Coras. de benef. part. 2. cap. 8. nu. 8. Selvam. & c. In revocatione enim facta per Episcopum requiritur intimatio per ipsum Episcopum, aut de eius ordinatione facta, aliàs valebunt gesta per Vicarium, etiam si habeat notitiam revocationis: quin & etiam si revocatio hæc sit publicè nota. Garc. loco cit. nu. 176. citans Sauch. ubi ante. Boerium decis. 347. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. nu. 210. Cuchum lib. 3. tit. 8. nu. 148. Quin & Episcopus licet revocavit Vicarium, non censetur tamen voluisse hanc revocationem effectum habere antequam sit ei pro eius parte intimata, non sequitur ac in ipsa constitutione Vicarii. Garc. nu. 177.

2. **R** Esp. ad secundum: collatio facta à Vicario revocato per mortem aut translationem Episcopi, aliàmve vacationem Episcopatus valet, Vicario hanc vacationem ignorante. Garc. loco cit. nu. 175. citans Gonz. gl. 15 § 2. nu. 19. & § 5. proem. n. 103. Lancell. ubi ante. nu. 24. Paris. & c. testantur sic decisi à Rota in Janens. canonicatus anno 1546. Tametsi enim revocatio, seu potius expiratio Vicariatus habeat suum effectum etiam non intimatà morte Episcopi, aliàmve vacatione Episcopatus; sed quòd sit à jure ipso facta, ut Sauch. loco cit. num. 4. Felin. in cap. ex part. de rescript. num. 8. Paris. apud Garciam num. 178. Valent tamen gesta per eum, quando communiter ignoratur mors, quamvis ipse Vicarius sit conscius illius; uti etiam, quando est communis error, aut ignorantia revocationis etiam ipsi intimatà; non autem quando communiter scitur mors, licet Vicarius eam ignoret. Garc. num. 179. ex Sauch. loco cit. nu. 4. & 11. & d. 22. nu. 59.

Quaest. 270. An valeat collatio facta à Vicario non habente aliàs facultatem conferendi presente & patiente Episcopo?

R Esp. Affirmativè: quia talis scientia & patientia habetur pro legitima concessione seu licentia saltem tacita quoad illum actum, et si non sit approbatio seu licentia generalis simpliciter & absolute conferendi beneficia. Pirh. ad tit. de offic. vicar. nu. 55. in fine. citans Sauch. de matrim. lib. 3. d. 35. nu. 20 & 22. Sic quoque valere collationem post revocationem Vicariò intimatam sciente & patiente Episcopo; sed quòd vel sic renovata sit potestas conferendi, tradit Sbroz. cit. qu. 36. nu. 11. citato Rebuff. loco cit. nu. 213. dissentiente Boerio loco cit. eà ratione, quòd potestas conferendi tacite non detur, nisi expresse constituarur, cap. fin. de offic. Vicar. in 6. quod verum dicit Sbroz. de ipsa colla-

tionem, nimirum quòd ratificatio collationis nulliter facta non teneat, nisi quatenus de novo confertur.

Quaestio 271. An Vicarius cognoscere possit de collatione facta ab Episcopo?

R Esp. Negativè. Sbroz. lib. 2. qu. 95. citans Berro. cons. 14. nu. 6. vol. 1. eà ratione, quia inferior factum superioris rescindere non potest. cap. cum venissent. de instit. cap. ut nostrum. de appellat.

Quaestio 272. Num mandatum Apostolicum de conferendo presentatum Vicario liget Episcopum absentem & ignorantem hoc mandatum (de Episcopo enim presente & sciente illud non est dubium quin liget illum) quò minus ille conferre valeat?

R Esp. Non conveniunt in hoc Doctores, non sufficere fieri præsumptionem Vicario, & quòd si Episcopo in remotis agente mandatum fuerit presentatum ejus Vicario vel Capitulo, & Episcopus hoc ignorans contulit præbendam primò vacantem, tenere collationem, tenet apud Sbroz. lib. 2. qu. 106. Joan. And. in cap. soli. de concess. præb. in 6. Contrarium apud eundem Sbroz. num. 2. tenet Selva de benef. part. 2. qu. 2. num. 4. & 6. ubi: quòd licet Episcopus absens contulerit beneficium vacans, ignorans insinuationem mandati Apostolici vel nominationis fuisse factam suo Vicario, non valeat in præjudicium nominati: quia Episcopus & Vicarius sunt unum & idem. Quod ipsum tamen declarat loc. cit. Selva, ut, si presentatio fuisset Vicario Episcopi in subsidium, eò quòd haberi non poterat copia Episcopi, tunc non ligaret Episcopum, & in hoc casu dicit procedere sententiam Jo. Andree.

Quaestio 273. An, dum plures sunt Vicarii, sufficiat mandatum Apostolicum presentari seu insinuari uni ex illis?

R Espondet Sbroz. lib. 2. qu. 105. sufficere, citatis pro hoc Rebuff. tradit. de nominat. quasi. 14. num. 62. & 64. & Rub. de collat. §. teneantur. v. aut eorum vicariis in concord. Sciv. de benef. part. 2. qu. 14. num. 11. qui tamen ipsum declarat procedere, ubi Vicarii haberent potestatem conferendi in solidum, nec potestas unius ab altero dependeret.

Quaestio 274. An Vicarius sine speciali commissione possit recipere resignationes beneficiorum?

1. **R** Esp. Negativè. Ventrigl. tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 9. Pax Jord. lib. 12. tit. 1. nu. 169. Paris. de resignat. lib. 7. qu. 24. num. 1. & 2. Barbof. juris eccles. lib. 3. cap. 15. num. 12. Sbroz. lib. 2. qu. 130. Caltropal. tract. d. 3. part. 2. §. 2. num. 3. Garc. part. 11. cap. 3. num. 55. Pirh. ad tit. de renunc. nu. 73. Zetola in pr. Ep. part. 1. v. renunc. num. 54. Riccius in pr. aurea resol. 471. Rationem hanc dat Sbroz. loco cit. num. 2. quòd is possit regulariter recipere resignationes, qui potest etiam invitus destit-

tuere

tuere beneficio. Pro quo citat Innocent, & alios in cap. quod in dubiis de renunc. Abb. in cap. cum olim de major. & obed. col. antepenult. De quo vide dicta à nobis accuratius in Foro benef. part. 3. quest. 389. num. 6. nempe id verum non esse nisi in eo, qui ex jure communi habet potestatem destituendi, non verò qui id ex jure & commissione speciali habet, Paris. cit. quest. 24. num. 19. Laym. in cap. cum in generali. de off. Vicar. in 6. nu. 6.

2. Potest tamen Episcopus Vicario suo committere hanc facultatem. Sbroz. loco cit. num. 5. citans Pavin. de potest. Capit. sede vac. Parisius loc. cit. num. 22. citans Selv. part. 2. qu. 21. Abb. in cap. constitutus. de concess. preb. num. 5. & sic decisum à Rora, & habere communem inquit idem Parisius.

3. Solet etiam quandoque Papa deputare administratorem, quem mittit ad regendam ecclesiam Cathedralis, vel Metropolitanam, donec Episcopus perveniat ad legitimam ætatem. Quandoque verò Vicarium Apostolicum, quem mittit cum Brevi de consilio Cardinalium præpositorum negotiis Episcoporum ad gubernandam ecclesiam, donec causa Episcopi inquisiti cognoscatur & decidatur, vel suspensio tollatur. Et talis administrator & Vicarius Apostolicus potest recipere resignationes beneficiorum, in specie verbis, quæ solent apponi in concessionibus Paris. loc. cit. à nu. 23. juncto nu. 27. qui etiam nu. 25. ait, tales habere ordinariam jurisdictionem, & dici Ordinarios, quidquid dixerint in contrarium alii, habere nempe illos jurisdictionem delegatam.

4. Potest quoque talis administrator Apostolicus constituere Vicarium generalem cum potestate conferendi beneficia, & recipiendi eorum resignationes. Paris. cit. qu. 24. nu. 74. citans Butt. decis. 224. nu. 2. Nec obstat, quod locum tenens alium locum tenentem deputare nequeat; non enim id potest, dando ei totam jurisdictionem, abdicando eam à se, & faciendum eum Ordinarium, secus ac contingit in præsentis casu. Paris. loc. cit. num. 75.

Questio 274. An & qualiter in generalibus clausulis censetur Vicario concessa ab Episcopo hæc facultas recipiendi resignationes?

2. **R**esp. Primò: Non adhuc hæc ei concessa censetur, dum constitutus cum potestate administrandi in spiritualibus & temporalibus, cum honoribus & præminentis datis aliis Vicariis, & cum plena & omnimoda potestate de omnibus cognoscendi; quin & adsint in mandato alia adhuc verba generalia & prægnantia; sed quod debeat fieri specialis mentio de receptione resignationis. Paris. loc. cit. nu. 6. quemadmodum ex commissione amplissima ei data ab Episcopo, etiam in qua dictum fuit, ut omnia possit quæ ipse Episcopus, adhuc conferre non poterit beneficia juxta Parisium loc. cit. n. 7. citantem pro hoc Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. qu. 10. Decium cons. 128. col. 1.

2. Secundò, non censetur adhuc concessa, si Vicario data fuisset facultas conferendi omnia &

singula beneficia vacantia. Paris. loc. cit. nu. 15. idque sive resignationes illæ sint absolutæ, sive factæ permutationis gratiâ. Laym. loc. cit. num. 6. citans Sbroz. l. 2. q. 71.

3. Tertio, etiam si Vicario concessa foret potestas destituendi omnes & singulos beneficiarios, Paris. loc. cit. nu. 19. juxta dicta quasi. preced. num. 12. uti nec è contra destituere potest seu privare beneficio, etiam si ei concessa potestas recipiendi resignationes. Laym. loc. cit. num. 6. cum plus sit & majoris potestatis destituere, quam recipere resignationes. Laym. ibid.

4. Quarto, de ceterò datâ ei hac facultate recipiendi resignationes beneficiorum, poterit recipere resignationes omnium beneficiorum, sicut potest ipse Episcopus concedens hanc facultatem Paris. l. 7. q. 24. n. 28. adeoque subjectorum juripatronatus, electivorum. Paris. cit. n. 28. reservatorum Papæ. Paris. n. 30. nisi forte concessa illi fuisset hæc facultas cum hac limitatione: omnium beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi. Paris. num. 31. Item poterit recipere resignationes, factæque ex ab illo tempore, quo erat irregularis, aut aliter, inhabilis valebunt, si communiter reputabatur habilis (sufficit enim communis reputatio de habilitate juxta L. Barbarius. de offic. Prætoris. quæ etiam in spiritualibus locum habet. Paris. num. 47.) sicut in eo casu valeret receptio resignationis factæ per Episcopum inhabilem. Paris. num. 44.

Questio 276. An beneficiorum spectantium ad institutionem, seu collationem necessariam Episcopi resignationes recipere possit Vicarius, tum quando dicta institutio competit quoque Vicario sive in concessione Episcopi speciali, sive ex ordinaria?

Respondet affirmativè ex Pavino de potest. Capit. sede vac. part. 2. qu. 10. nu. 7. Sbroz. lib. 2. q. 1308 num. 5. eò quod sicut tunc potest Vicarius instituire præsentatum à Patrono, ita & possit recipere resignationem tanquam præambulam institutionis, ut per similia ait probari à Pavino. Verùm videtur id melius negari: quemadmodum enim ex eo quod conferre possit, non sequitur quod beneficiorum, quæ conferre potest, resignationes recipere possit, etiam si non minus ista receptio sit præambulum ad collationem, quam receptio resignationis beneficiorum, ad quæ instituire potest ut præambulum ad illam institutionem. Non obstante etiam, quod institutio illa sit necessitatis: nihil enim ista necessitas facit ad receptionem resignationis, dum illa non magis per hoc evadat actus necessarius, quam receptio resignationis beneficiorum, quæ conferre potest.

* * *

Questio

Quaestio 277. An beneficia dimitti saltem possint coram Vicario Episcopi, quae relinquenda sunt, quia obtenta sunt alia cum iis incompatibilia.

Resp. affirmari hoc ipsum à Sbroz. L. 2. q. 130. num. 6. videturque id ipsum satis probabile; cum simplex talis cessio seu demissio (quae adhuc faciendae coram superiore Laym. in c. quidam. de renunc. n. 2.) sit solummodo voluntas non habendi amplius tale beneficium ut suum, ad quam voluntatem seu demissionem cogitur à lege beneficiatus recipiens beneficium aliud cum priore incompatibile. Sufficere vero videatur, talem voluntatem declarare coram superiore, absque eo, quod ejus positivus consensus, seu admissio positiva dictae demissionis requiratur, sicut ea alias requiritur in resignatione propriè & rigide tali, etsi simplex sit. Ego fori benef. p. 3. q. 234. n. 6. cum definiatur talis resignatio; esse demissio spontanea proprii beneficii coram legitimo superiore id acceptante, Laym. ad tit. de renunc. sub initium. Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 7. n. 1. Azor. p. 2. l. 7. c. 19. q. 1.

Quaestio 278. An ex facultate admittendi resignationes beneficiorum rectè inferatur facultas resignata coram se conferendi, aut etiam privandi beneficiis?

1. **R**esp. ad primum satis de eo dictum *quasi* 271.
2. Resp. ad secundum negativè; cum privare posse beneficiatum sit longè majoris potestatis. Laym. in c. cum in generali, de officio Vicar. in 6. n. 6. Quin & si privare non esset majoris potestatis quàm recipere resignationes, adhuc ex uno non sequeretur aliud, ut dictum alias, quia adhuc sunt longè diversa.

Quaestio 279. An Vicarius, qui facultatem recipiendi resignationes accepit, possit admittere factas permutationis gratiæ?

Respondet negativè Garcias de benef. p. 5. c. 8. num. 110. eò quòd aliud sit: admittere resignationes; aliud dare auctoritatem permutare volentibus; ut sit in admissione resignationis ex causa permutationis. Citat pro hoc Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 104. Zerol. pr. Episc. v. Vicarius, §. 10. contra Pet. de Perus. de permut. benef. p. 2. q. 6. num. 23. alias 40. quatenus ibidem tradit; quòd si tale esset beneficium, quod posset renunciari in manibus inferioris ab Episcopo, quia talis inferior haberet potestatem instituendi, tunc in talibus beneficiis permutandis Vicarius Episcopi auctoritatem interponere posset, qui haberet eandem ordinariam potestatem quam Episcopus.

Quaestio 280. An Vicarius habens potestatem recipiendi resignationes factas permutationis gratia possit quoque beneficia resignata causà permutationis conferre?

1. **R**esp. negari id ipsum à Sbrozio. L. 2. q. 71. num. 9. ubi expressè: etiam, si Vicarius potestatem haberet recipiendi resignationes beneficiorum

permutationis gratiæ, vel simpliciter, non poterit conferre resignata absque speciali mandato conferendi. Rota decis. 5. alias 397. num. 2. & 3. in novis. ubi etiam in dubio reliquit, nisi specialis conferendi commissio distinctè fieret post factam resignationem. Citat in super pro hoc Gemin. in c. fin. n. 10. de off. Vicar. in 6. Calder. conf. 3. & plurimos alios.

2. E contra id ipsum affirmant Garc. p. 5. c. 8. num. 104. juncto n. 104. citans pro hoc Dominic. in c. fin. de off. Vicar. in 6. num. 10. Coraf. de benef. p. 2. c. 8. num. 2. Zechum & c. item Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 3. n. 3. contra Rebuff. & Barbof. eò quòd collatio illa non sit voluntatis sed necessitatis, & verisimile sit, quòd Episcopus dando potestatem recipiendi resignationes ex causa permutationis voluerit dare potestatem faciendi collationem, quae necessario illis fieri debet. Et maximè, quia in permutatione eodem contextu solet admitti utriusque renunciatio, & pariter fieri utriusque collatio. Sive quòd licet ista duo: Recipere talem resignationem, & conferre, sint tamen omnino connexa; Dum enim beneficium resignatur ex causa permutationis, eà conditione resignatur, ut permutanti concedatur; Ad eòque admittens resignationem admittat eo ipso conditionem. Quomodo autem hanc conditionem admittere potest, si non possit ea beneficia conferre, nec collatorem ad ea conferenda cogere?

Quaestio 281. An, & qualiter concessa Vicario hac facultate recipiendi resignationes beneficiorum, subsistat receptio resignationis facta ab illo post mortem Episcopi, aut revocationem sui ab officio?

1. **R**esp. primò subsistit si obitus Episcopi ignorabatur à Vicario, quando faciebatur dictam receptionem. Paris. de resign. l. 7. q. 24. num. 33. Barbof. Jur. Eccles. l. 3. c. 15. num. 12. citans Sbroz. L. 3. q. 36. n. 10. Sperell. for. Eccles. decis. 30. n. 16. Proceditque id ipsum, etiam si Vicarius potuisset scire mortem Episcopi. Paris. loc. cit.

2. Secundo subsistit, etiam si Vicarius scivisset mortem Episcopi, dum hac alias communiter ignoratur. Sperell. loc. cit. juxta Legem Barbarius, utpote quae se fundat in errore ceterorum; contrarium tamen est, ubi mors vel renunciatio communiter scitur, etsi Vicarius ipse eam ignoret. Vide dicta de collatione facta à Vicario *Quaest.* 268. Porro quòd dictum hic de morte, idem procedat in renunciatione & translatione Episcopi, ita ut si is resignasset Episcopatum in Urbe, vel translatus fuisset in alium Episcopatum, subsisteret receptio resignationis facta à Vicario, antequam is de dicta renunciatione vel translatione notitiam habuisset. Paris. loc. cit. n. 38. dicens sic decisum à Rota in Oretana Canoniaris.

3. Tertio subsistit facta talis à Vicario receptio post expressam ejus revocationem, ubi eam ignoravit. Paris. loc. cit. n. 41. subjungens num. 43. praxim in dubio ignorantiam revocationis.

4. Quarto subsistit adhuc ubi revocatio hac intimata est Vicario, ubi de cetero adest communis error & ignorantia revocationis juxta ea, quae de collatione dicta *Quaest.* 268. & dicenda infra in genere de gestis à Vicario post mortem Episcopi cujus est Vicarius, aut post ejus ab officio amissionem.

Quaestio

Quaſtio 282. An Vicarius poſſit penſionem imponere beneficiis (intellige iis, quibus & quomodo eam imponere poſſit Epifcopus) ſine ſpeciali eius commiſſione?

Resp. negativè. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 13. Pax. Jord. L. 12. tit. 1. num. 169. Barboſ. de poſſeſ. Epifc. alleg. §. 4. n. 77. Garc. p. 1. c. 5. num. 317. Sbroz. L. 2. q. 71. n. 24.

Quaſtio 283. An Vicarius poſſit ſequeſtrare poſſeſſionem beneficii cum fructuum cuſtodia apud idoneam perſonam?

Resp. Sbroz. L. 2. q. 127. id eum poſſe tanquam Ordinarium in caſu Clem. 1. de ſequeſt. poſſeſ. & fructuum, ubi Canoniſta, & latè Veſtrius in pract. l. 7. c. 2. n. 1.

CAPUT QUINTUM.

De Sufſtentione, Amotione Vicarii, geſtisque ab eò poſt amotionem.

PARAGRAPHUS I.

De ſufſtentione Vicarii.

Quaſtio 284. An Vicario Generali Epifcopi poſſit ac debeat dari ſalarium?

Resp. ad primum affirmativè Fagn. in c. quoniam. ne Pralati vices ſuas. à n. 8. Licet enim iurisdictionem eccleſiaſticaſ vendere vel locare prohibutum ſit. c. praterea. c. quoniam. ne Pralati vices ſuas. & Trid. ſeſſ. 25. c. 11. ubi expreſſè: non liceat etiam iurisdictiones eccleſiaſticas ſeu facultates nominandi aut depurandi Vicarios in ſpiritualibus locare, nec conductoribus per ſe aut alios ea exercere; aliterque conceſſiones etiam à Sede Apoſtolica facte ſubrepticia conſentantur &c. Quia & quia iurisdictione eccleſiaſtica eſt quid ſpirituale, Simoniacum ſit illam vendere. Fagn. loc. cit. num. 4. citans c. ex multis. c. vendentes. c. non ſolum. 1. q. 3. gl. 1. in cit. c. quoniam. & in c. praterea, & ibidem Hoſt. n. 6. Jo. And. n. 3. Card. n. 2. Butrio. Abb. Marian. Socin. omnes in notab. 1. & quia illa iurisdictionis, etiam ſecularis, venditio & locatio redundat in ſubditorum gravamen & iudiciorum ſubverſionem. cit. c. quoniam. Officialis ſiquidem, ut Abb. in c. praterea. ne Pralati vices ſuas. num. 4. ut aliquid lucretur ſupra pecuniam datam ſuperiori per fas & nefas inducitur ad extorquendam pecuniam, poenam & modicam culpam faciet graviorem, & ſape punietur, ubi puniendae eſſet perſona: vendi quoque prohibetur iurisdictione merè temporalis juxta Authent. ut iudices ſine quoquo ſuffragio ſiant. & Authent. de mandat. Princip. §. illud tamen. Fagn. n. 6. citatis Hoſt. in cit. c. praterea, n. 5. Butrio. n. 10. Innoc. & Card. num. 2. Et licet eam vendere non ſit Simoniacum, eſt tamen turpe lucrum, & ſicuti in venditione iurisdictionis ſpiritualis committitur Simonia ſpiritualis, ita in venditione iurisdictionis temporalis committitur Simonia Laicalis, Fagn. loc. cit. n. 7. Licet inquam hæc ſe ita habeant de iurisdictionis emptione & venditione, illicitaque proinde ſit tam ex parte committentis quam ſuſcipientis commiſſio officii iurisdictionem complectentis, conſtituto tamen & dato pecuniae, officio jam com-

miſſo, loco ſalarium facta ipſi, cui committitur officium, Simoniaca aut illicita non eſt Fagn. num. 8. ex Butrio. loc. cit. num. 7. citatis quoque c. charitatem & c. quicumque, 12. q. 2. Locat ſiquidem Vicarius operas ſuas Epifcopo; & accipit mercedem laboris ſui, uti & Aſſeſſori datur ſtipendium. c. ſtatutum. de reſcrip. in 6. & ſic licetè vendit Advocatus patrocinium ſuum. c. non ſane. 14. q. 5. ita Fagn. n. 9. & 10. uti hæc à fortiore firmantur reſponſione ſequentè.

2. Reſp. ad ſecundum. Debetur quoque Vicario ſalarium ab Epifcopo. argumento c. inter cetera. de off. ordinar. Fagn. loc. cit. n. 9. Sbroz. L. 1. q. 55. n. 1. citatis gl. in c. 1. ne Pralati vices ſuas. v. quantitate. Hoſt. Card. Innoc. ibidem Imol. in Clem. ſtatutum. de elect. num. 27. Fundatur hæc reſponſio in regula illa: nemo cogitur ſuis ſtipendiis militare. Fagn. & Sbroz. l. cit.

Quaſtio 285. An Vicario debeat ſalarium, etiam, dum de hoc conventum non eſt?

Resp. affirmativè. Sbroz. cit. q. 55. n. 6. ſic deciſum teſtans à Rota in Turritana, 20. Maji 1569. Barboſa juris eccl. l. 1. c. 15. n. 46. ſic teſtans tantum à Rota apud Marchesan. de commiſſio. p. 1. pag. 1192. contra Mohed. decif. 4. de off. Vicar. in novis. Marta voto 99. n. 2. Valenzvel. conf. 179. n. 62. tenentes contrarium; eò quòd regulariter ſalarium non conventum non debeat, & ſecundum Alex. conf. 109. l. 3. & Decium conf. 132. in fine ad effectum ſalarium exigendi extrema probanda ſunt; nempe quòd Epifcopus ſolitus eſſet conducere, & Vicarius locare ſuas operas. Rationem reſponſionis dat Barboſa quòd ex æquitate ſalarium non conventum iudicis officio peti poſſit, ut Mohed. decif. 4. n. 1. de off. Vicar. Joannes Baptiſt. Magon. de recta parroch. rar. c. 8. n. 3. & quòd dictum Alex. & Decio procedat in famulis & aliis vilibus perſonis, quæ ſape numero inſerviunt pro expenſis ſine ſalario.

